

Гала-концерт
до 25-річчя культурного центру «Кияночка»
Під патронатом Українського союзу промисловців і підприємців

З М І С Т

Привітання президента УСПП Анатолія Кінаха до Дня підприємця	2
Податковий кодекс ще не завершений. <i>Сергій Прохоров</i>	3
Причина конкурентного програшу – неповернення ПДВ. <i>Тетяна Гужевська</i>	5
Корабелі потребують зменшення податкового тягаря. <i>Віктор Лисицький</i>	6
Чи можуть податківці визнавати недійними господарські договори? <i>Роман Сергієнко</i>	8
Аграрії потребують прозорого ринку. <i>Леонід Козаченко</i>	9
На шляху аграрного прориву	11
Как поддержать инновационный малый бизнес. <i>Сергей Крюков</i>	13
Що заважає розвитку бізнесу в державі? <i>Олексій Молдован</i>	14
Фоторепортаж	17
Протидія рейдерству – спільне завдання держави і бізнесу. <i>Василь Крутов</i>	18
Потрібно втілювати ідею ділової досконалості. <i>Петро Калита</i>	20
Порятунок сфери ЖКГ – державно-приватне партнерство. <i>Сергій Бульбас</i>	21
Лише в об'єднанні – могутня сила...	22
«Гуртом відстоювати свої права значно легше, ніж поодиночі»	23
В Європарламенті створена група на підтримку України	25
Відчиняються ворота африканського ринку	25
Арабський світ зацікавився нашими фармацевтичними можливостями	26
УСПП став партнером промисловців Вірменії	26
Україна націлена на партнерство з Лаосом	26
Запрошуємо до співпраці з програмою SIPPO	27
«Я фанат своєї справи». <i>Валентин Запорошук</i>	28
Пропонує бізнесова осінь. <i>Вікторія Будівська</i>	29
Тернопіль отримає інвестиції та робочі місця	31
Кошти на реставрацію роаялю зібрані зусиллями УСПП	31

З ДНЕМ ПІДПРИЄМЦЯ!

Анатолій Кінах, президент УСПП

Шановні підприємці!

Традиційно у першу неділю вересня промислово-підприємницька спільнота відзначає своє професійне свято – День підприємця. Як завжди, ми зустрічаємо це свято на піку ділової активності. Як завжди, ми захоплені новими ідеями та бізнес-проектами, які, сподіваємося, забезпечать добробут нашим компаніям та колективам, і в той же час нерозривно пов'язані з процвітанням Української держави.

Нещодавно відзначила своє двадцятиріччя незалежна Україна. Через кілька місяців такий самий ювілей святкуватиме Український союз промисловців і підприємців. Вік поважний, і свідчить він про те, що країна стала зрілою, а громадські об'єднання промисловців, підприємців і роботодавців перетворилися на могутню силу, яка володіє сучасними реформаторськими навиками, інноваційним мисленням, має величезний досвід та інтелект і готова бути учасником українського державотворення.

Пригадуючи далекі 90-ті роки, можу відповідально сказати: наша мета – побудувати рівноправний, з високою взаємною відповідальністю діалог з владою – потроху втілюється у життя. Протягом останніх років УСПП зміг налагодити дієву комунікаційну інфраструктуру між державою та діловою спільнотою. Нам вдалося забезпечити конструктивний обмін думками в усіх реформаторських процесах у країні, ефективно співпрацювати із законодавцями, налагодити партнерські стосунки з податковими й митними органами, зміцнити взаємовідносини бізнесу з численними представництвами міжнародного бізнесу тощо.

Ми зуміли довести владі, що жодна реформа, програма чи стратегія не матиме успіху, якщо вона розроблятиметься за спиною промисловців і підприємців, людей, які створюють робочі місця, платять податки і примножують економічне багатство України.

Президент В.Янукович неодноразово дослухався до нашої думки, він двічі повертав у парламент на доопрацювання Податковий кодекс, враховував пропозиції промисловців до інших законів, ініціював загальнонаціональну боротьбу з корупцією, в тому числі в органах державної влади.

Все це ще раз доводить, що разом ми велика рушійна сила, з якою потрібно рахуватися, делегувавши певні повноваження, і залучати її до процесів державотворення.

Особливо вітаю нині представників малого й середнього бізнесу, яких дуже поважаю. Адже, повіривши у свої можливості, вони змогли організувати власну справу, створити робочі місця і забезпечити добробут своїх та багатьох інших родин. Я впевнений у тому, що саме за малим і середнім підприємством світле майбутнє України. Досвід розвинених європейських держав це підтверджує.

Шановні підприємці! Нехай віра у власні сили ніколи Вас не покидає! Хай доля завжди Вам усміхається, дарує можливість розширювати справу, знаходити нових конкурентоспроможних партнерів, завойовувати перспективні ринки збуту! Бажаю незгасаючої ділової енергії, творчої наснаги, фінансової стійкості, здоров'я та бажання працювати на благо України і її громадян.

З великою повагою –

Президент УСПП Анатолій Кінах

Податковий кодекс ще не завершений

Як відомо, наприкінці чергової сесії парламенту, на початку липня 2011, року ВРУ прийняла закон, який згодом підписав Президент України - «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України (щодо вдосконалення деяких норм Податкового кодексу України)» (реєстр. номер 8217). У першому читанні був прийнятий законопроект «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України (щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва)» (реєстр. № 8521). Яким чином ці документи можуть змінити підприємницький клімат у країні, розповідає перший віце-президент УСПП **Сергій Прохоров**.

- Сергію Мефодійовичу, які пропозиції ділової спільноти були враховані в прийнятих змінах до законодавства?

- Членами Економічної ради об'єднань промисловців і підприємців, УСПП, представниками галузевих асоціацій, організацій роботодавців України було подано понад сто пропозицій до закону щодо вдосконалення Податкового кодексу, близько 60% пропозицій бізнесу було враховано.

Важливо, що знижено штрафні санкції та зменшено їх розмір. Принциповим є запровадження перехідних положень з питань оподаткування податком на прибуток та деяких питань спрощеної системи оподаткування. Це дасть можливість уникнути багатьох спорів платників податків з органами державної податкової служби, позбавить підприємців невиправданих втрат.

Розширено підстави для добровільної реєстрації суб'єктів господарювання платниками ПДВ. Тепер особа, статутний капітал або балансова вартість активів якої перевищує 300 000 грн., зможе добровільно зареєструватися, незалежно від наявності здійснених нею оподаткованих операцій та обсягу постачання товарів чи послуг іншим платникам ПДВ. Ця норма дасть змогу уникнути зайвих втрат з ПДВ для новостворених суб'єктів господарювання, особливо тих, які здійснюють капітальні інвестиції в розширення бізнесу та його розвиток.

Додам, що такі перемоги на шляху вдосконалення Податкового кодексу реалізувалися лише завдяки активності та пильності членів УСПП, Економічної ради.

- Що залишилося поза увагою законодавців? Чим це загрожує в короткостроковій перспективі?

- На жаль, не враховані норми, які мають важливе значення для подальшого ефективного розвитку базових галузей - суднобудування, легкої промисловості, транспортної та телекомунікаційної сфери, ринку вторинних металів тощо.

Принциповим для вітчизняного легпрому було відновлення практики «критичного імпорту» для обладнання, яке конче потрібне для розвитку та модернізації виробництва, але не виготовляється на території України; запровадження норми, якою була б звільнена від ПДВ дублена (чинена) шкіра без подальшої обробки.

Відхилені зауваження, що стосувалися врегулювання питання оподаткування ПДВ операцій з надання нерезидентам в оперативний лізинг (оренду) транспортних засобів, в тому числі рухомого (пересувного) складу залізничного транспорту. Це призводить до значних втрат конкурентних переваг вітчизняними підприємцями, які надають в оренду транспортні засоби (наприклад, рухомий склад виробництва Крюківського вагонобудівного заводу).

Сергій Прохоров, перший віце-президент УСПП

Ми домоглися запровадження механізму узагальнюючих письмових податкових консультацій, встановлення чітких строків їх надання, можливості електронної форми податкових консультацій індивідуальної дії, що скорочує час і витрати підприємців на отримання відповідних роз'яснень контролюючих органів.

Вагомим кроком у справі покращення ділового клімату є включення загальнопромислових витрат до складу собівартості виготовлених та реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку. Це наблизило податковий облік до бухгалтерського.

Зокрема, відхилено пропозицію щодо скасування обмеження на включення до складу витрат сум роялті, що виплачуються науково-дослідними та проектно-конструкторськими підприємствами суднобудівної промисловості; щодо запровадження звільнення від податку на прибуток підприємств суднового машинобудування, суднового приладобудування, науково-дослідних та проектно-конструкторських підприємств суднобудівної промисловості тощо.

У законопроекті зменшені процентні ставки єдиного податку з 6 % до 3 % (для платників ПДВ), з 10 % до 5 % (для неплатників ПДВ), а для виробників товарів ставки податку зменшені відповідно до 1,5 % та до 2,5 %.

Деякі норми законопроекту чітко врегульовують взаємовідносини органів державної податкової служби та платників єдиного податку в питаннях видачі та анулювання свідоцтва платника податку, його відповідальності за порушення вимог спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, адміністрування податку тощо.

Нас дуже насторожує втілення у життя задумів щодо наділення ПДВ додатковими фіскальними та компенсаторними для бюджету функціями. Розумні кроки назустріч підприємству, які покликані забезпечувати стимулювання економічного розвитку України, покращувати умови ведення бізнесу – зниження ставок оподаткування, скорочення податків, розширення сфери дії спрощеної системи оподаткування, «податкові канікули» для малого бізнесу, звільнення від оподаткування пріоритетних галузей економіки, по суті, нівелюються запровадженням додаткових обмежень на користування правом на податковий кредит з ПДВ, розширенням сфери застосування ПДВ, зокрема на платників єдиного податку – юридичних та деяких категорій фізичних осіб.

Не враховано пропозицію визнавати звичайну ціну на товари, які раніше були імпортовані на митну територію України, на рівні їхньої ринкової вартості, сформованої на внутрішньому ринку країни, а не митної; аналогічні пропозиції в питаннях визначення бази оподаткування таких товарів податком на додану вартість.

Наслідки вказаних законодавчих норм відчуємо вже восени поточного року. Боюся, що йтиметься про зниження обсягів виробництва, закриття підприємств і навіть стагнацію ряду галузей економіки. Ми намагатимемося довести до виконавчої влади, парламенту принципів названих норм для розвитку української економіки та побудови гармонійної податкової системи, повернутися до їх розгляду. Результатом цієї роботи стане окремий законопроект щодо змін до Податкового кодексу України, який буде запропонований законодавцям.

- А як підприємці, що працюють на спрощеній системі оподаткування? Відповідний законопроект в цілому так і не прийнятий парламентом...

Прийнятий у першому читанні відповідний законопроект містить багато позитивних норм, в тому числі в частині збільшення обсягів доходу для фізичних осіб (перша категорія – до 150 розмірів мінімальної заробітної плати, друга категорія – до 1000 розмірів мінімальної заробітної плати, третя категорія – до 2000 розмірів мінімальної заробітної плати – ред.) та юридичних осіб (до 5000 розмірів мінімальної заробітної плати – ред.).

Але на тлі цих позитивних нововведень є кілька принципових моментів, які можуть дуже негативно позначитися на певних категоріях спрощенців.

Найголовніше – це затримка з прийняттям у другому читанні даного проекту закону, що поглиблює невизначеність у підприємницькому середовищі, перешкоджає роботі з юридичними особами, призводить до неможливості прогнозування бізнесу. Все це спонукає підприємців закривати свій бізнес або йти в тінь.

Викликає занепокоєння, що проектом закону пропонується позбавити платників єдиного податку добровільності вибору спрощеної системи за відповідною ставкою податку, внаслідок чого втрачається загальний сенс застосування різних ставок єдиного податку. Ми впевнені, що поширення на платників єдиного податку загальних правил оподаткування ПДВ завдасть удару насамперед тим видам діяльності, які не передбачають вхідного ПДВ, а саме: юридичним, консультаційним, бухгалтерським, інжиніринговим, аудиторським фірмам, тим, хто надає послуги у сфері інформатизації, іншим з великими трудовитратами і низьким рівнем матеріальних витрат.

Не враховані пропозиції УСПП та Ліги страхових організацій щодо можливості застосування спрощеної системи оподаткування страховими агентами та брокерами, які є фізичними особами і представляють дрібний бізнес, у переважній більшості отримуючи низькі доходи від своєї діяльності.

Умови відшкодування в автоматичному режимі негативного сальдо ПДВ прописані таким чином, що на це можуть претендувати лише великі компанії. Виходить, що сплачувати ПДВ мають всі підприємства, від малого до великого, а отримувати відшкодування з бюджету – лише великі. Це називається нерівноправними умовами ведення бізнесу і є дуже тривожним сигналом для інвесторів.

Наголошуємо, що такий законодавчий перекид, ручний підхід до формування умов ведення господарської діяльності дуже насторожує закордонних інвесторів. Вони часто звертаються в УСПП з побоюваннями, що їхньому бізнесу щось загрожує. Міжнародна спільнота не розуміє такої зарегульованості, бо в світі її просто не існує.

- Як ви оцінюєте сам характер діалогу бізнесу і відповідних органів влади у ході роботи над згаданими законом і законопроектом?

Ми працюємо в тісному контакті з керівництвом профільного комітету парламенту, існує добра робоча комунікація з податковою, митною службами. В багатьох проблемних питаннях вдається досягнути компромісу.

Переговорний процес ніколи не є простим. Але сподіваюся, поступово законодавці, представники КМУ зрозуміють, що активність та наполегливість підприємців ґрунтується на їхньому великому досвіді, глибокому знанні справи, занепокоєнні загальним економічним результатом, а не бажанні щось виторгувати для себе. У запеклих дискусіях гартується й вміння представників ділової спільноти захищати свої права та інтереси, виборювати кращі позиції для зростання національної економіки.

Сподіваємося, що напрацьована Економічною радою, УСПП практика дасть змогу у спілкуванні з державною владою знаходити більш вдалі аргументи, зміцнювати і поглиблювати конструктивний діалог для того, аби не робити законодавчих помилок на етапі їх розробки.

Записала Олеся Куриляк

Причина конкурентного програшу – неперенесення ПДВ

Тетяна Гужевська, начальник фінансово-економічного департаменту АСМАП України, заслужений працівник транспорту України

Для довідки. Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України налічує 3000 учасників, більшість з яких представники малого та середнього бізнесу.

Податковий кодекс є чинним вже три квартали. Лесть встигли українські перевізники вивчити та зрозуміти запропоновані ним кардинальні зміни, перевернути безліч наказів ДПС України та аналогічних документів різних відомств щодо його втілення, як з'явилися, по-перше, численні зміни до кодексу, по-друге, накази та рекомендації податкової служби, які нібито його роз'яснюють, а по суті, всупереч чинному законодавству, вводять додаткові фіскальні норми.

Посадові особи державної податкової служби на центральному і місцевому рівні постійно декларують партнерські стосунки з бізнесом. А як насправді? Про яку стабільність можна говорити, якщо українські перевізники відповідно до п.195.1.3 кодексу мають законне право на нульову ставку ПДВ, однак на практиці змушені відстоювати своє право на бюджетне відшкодування у судах? Як у такому економічному середовищі можна нормально вести бізнес?

Є безліч фактів, коли податківці на підставі камеральних та документальних перевірок взагалі відмовляють у відшкодуванні ПДВ або затягують процедуру перевірки на невизначений термін.

Ось факти. Наказом ДПС України №306 від 24.05.2011 року затверджено Методичні рекомендації щодо взаємодії між підрозділами органів ДПС України при організації та проведенні перевірок достовірності нарахування сум бюджетного відшкодування ПДВ (від'ємного значення ПДВ). ДПС України навіть не оприлюднює цей наказ, мотивуючи тим, що він не стосується прав та обов'язків платників податків. Але насправді цей документ дозволяє податківцям затягувати відшкодування ПДВ практично на невизначений термін, посилаючись на розбіжності між податковим кредитом та податковими зобо-

Тетяна Гужевська, начальник фінансово-економічного департаменту АСМАП України

На сьогоднішній бюджетна заборгованість з ПДВ перед ТОВ «Дейв Експрес» становить 1489,0 тис. грн.; ПАТ ТЕК «Західукртранс» - 759,7 тис. грн.; ТОВ «Транс-логістик» - 1 529, 0 тис. грн. (суми виникли за період з грудня 2009р. по травень 2011р.), ТОВ «Літо» – 780,0 тис. грн. (сума виникла за період з лютого 2009р. по жовтень 2010 р.), ФОП Тимчишин Р.В. - 2875,4 тис. грн.; ТОВ «Транспеле» - 2036,3 тис. грн.; ТОВ «ЛАА Транс» - 7918,7 тис. грн.; ТОВ «Ман-сервіс» - 2492,1 тис. грн.

І це далеко не повний перелік тих перевізників, кому ПДВ не повертався впродовж 2009 - 2010 років. Як за таких умов роботи український перевізник може виживати, оновлювати рухомий склад?

Віктор Лисицький, перший віце-президент Асоціації суднобудівників України

в'язаннями постачальників. Однак такі розбіжності найчастіше виникають внаслідок безпідставного неприйняття податківцями декларацій з ПДВ, збоїв у програмному забезпеченні ДПС України тощо.

Ще один приклад трактування податківцями норм кодексу «на свій розсуд». Лист ДПА України від 22.02.2011 р. N 4905/7/16-1517-10 обмежує включення у податковий кредит запізнілих податкових накладних, отриманих nereкомендованим листом. Автори посилаються на постанову Кабінету Міністрів України від 28.07.97 р. N 799, хоча вона стосується поштового відправлення звітів, розрахункових документів та декларацій і аж ніяк не податкових накладних. Таким чином ДПС України грубо порушує право на включення до податкового кредиту податкових накладних протягом 365 днів з дати їх виписки (абз.3 п.198.6 Податкового кодексу).

Навіть при позитивних результатах камеральних перевірок сум відшкодування ПДВ повернення податку учасникам Асоціації не проводилось з початку 2010 року. Часто перевірені та підтвержені суми відшкодування ПДВ не повертаються впродовж кількох років.

Економічне становище учасників Асоціації сьогодні є досить скрутним. Тільки вітчизняний ринок міжнародних транспортних послуг почав потроху відходити від наслідків фінансової кризи 2008 - 2010 років, відбулося не бачене досі зростання цін на паливо у 1,5 – 1,7 раза, що спричинило значне збільшення витрат перевізників при незмінному рівні доходів. Саме через це впродовж 2009 - 2011 років перевізники майже не здійснюють оновлення рухомого складу, що дуже зменшує їхню конкурентоспроможність на європейському ринку транспортних послуг. Розраховуємо на підтримку УСПП у виборюванні своїх прав на своєчасне відшкодування ПДВ відповідно до норм законодавства.

Корабелі потребують зменшення податкового тягара

Віктор Лисицький, перший віце-президент Асоціації суднобудівників України

За всі роки незалежності Україна в 12 разів скоротила обсяги виробництва суднобудування, що призвело до втрати кваліфікації і непогано оплачуваної роботи для 140 тисяч корабелів. Зараз під загрозою розвалу цикл відтворення кадрів галузі суднобудування, а це ключовий ресурс для цього стратегічно важливого науково-виробничого кластеру. Два десятки років тому 220 тис. корабелів щорічно будували не менше ста суден бойового та цивільного застосування. За моїми оцінками, наприкінці 1980-х років обсяг виробництва в галузі становив в нинішніх цінах близько 40 млрд. грн.

Однак українська влада ніяк не може збагнути очевидну істину: суднобудування не є морально застарілим бізнесом; продукція галузі, як і раніше, затребувана. Світова потреба в різних типах суден та кораблів неухильно зростає протягом вже кількох десятиріч. І задовольняється цей попит без участі України. Іншими словами: триваюча стагнація вітчизняного суднобудування суперечить тенденціям розвитку як світового суднобудування зокрема, так і морської індустрії в цілому.

Мало хто знає, що вітчизняне суднобудування було достатньо впливовою частиною світової морської індустрії ще з останньої чверті XVIII століття. Адже побудовані на наших верф'ях судна і кораблі - і в

часи Російської імперії, і в часи СРСР, і вже у незалежній Україні - перевозили вантажі, ловили рибу, вели бойові дії. Наше суднобудування мало високий ступінь конкурентоспроможності у світі.

Вже 20 років в Україні прийнято нарікати на те, що немає грошей. А треба шукати додаткові і цілком коректні аргументи на користь зміни ставлення України до своєї суднобудівної галузі.

Для вибору середньострокових рішень з відновлення суднобудування в Україні важливо врахувати, що кораблі (судна бойового призначення) і промислові судна є інженерними спорудами високої складності, і тому відновлення їх будівництва в раціональних обсягах потребуватиме тривалої (кілька років) підготовки виробництва. А от для відродження будівництва транспортних і деяких технічних суден в економічно виправданих обсягах значних витрат не потрібно. Достатнє завантаження наших верфей будівництвом торговельних суден за кілька років радикально полегшить вирішення питання відновлення будівництва промислового і військово-морського флотів. У свою чергу, обсяги будівництва торговельних суден залежать від попиту, який забезпечується за рахунок активізації вантажоперевезень у світі. Так, за статистичними даними UNCTAD (Конференція ООН з торгівлі та розвитку; м. Женева, Швейцарія; з 1964 р. - ред.), тільки експорт товарів у 2010 р. був приблизно в 300 разів більшим, ніж в 1948 р., - середньорічний темп приросту склав 10%. Такого значного і тривалого зростання не знають інші сектори світової економіки. Важливо, що 90% експорту транспортується морем. Чому у нас на це закривають очі? Чому нам не потрібні заробітки від обслуговування перевезень стрімко зростаючого, нехай чужого експорту?!

Українське суднобудування майже на 100% працює на світові ринки, ми змушені вписуватися в ціни, які сформовані зазначеними провідними суднобудівними державами. Звичайно, країна не має коштів для фінансового дотування суднобудування в обсягах, які дали б можливість виходити на світові ринки. Та й членство в СОТ не дозволить знижувати ціни на судна за рахунок субсидій.

Але вихід є. Це послаблення податкового тягара, що забезпечить цінову конкурентоспроможність наших суден на світовому ринку. З цим проханням вітчизняні корабелі постійно звертаються до влади. Поки що марно...

Більше року тому Асоціація суднобудівників України запропонувала внести до Програми економічних реформ Президента України розділ "Відновлення та розвиток морегосподарського комплексу України". Розроблений корабелами спільно з моряками і рибалками розділ містив у собі спеціальний набір заходів регулювання галузі. Основна ідея - інтеграція підприємств морської індустрії в єдиний кластер на добровільній, ринковій основі. Ми не просимо бюджетних асигнувань. Корабелам потрібні всього дві речі. Перше: створення спеціальних регуляторних (фінансових) умов. Друге: корабелі готові на будь-які перевірки правильності застосування пропонує нами спеціальних регуляторних норм з тим, щоб унеможливити розтрату державних коштів. Єдина умова: ці перевірки не повинні зупиняти виробництво.

Корабелі, рибалки, моряки абсолютно впевнені: запропонований нами розділ конче потрібно включити в Програму Президента України, й для цього ми готові докласти необхідних зусиль.

Вже кілька тисячоліть суднобудування є дуже затребуваним видом економічної діяльності. І не тільки тому, що одні країни - США, Канада, Бразилія - з'явилися завдяки відважним мореплавцям і корабелам, а велич інших - Великобританії, Франції, Іспанії - довгий час ґрунтувалася на їхніх флотах. Ніщо, навіть Інтернет та літаки, поки не справили такого помітного впливу на карту світу, як мореплавці і корабелі.

Використовуючи спеціальні режими регулювання суднобудування, в основному три країни забезпечили таке зростання – Південна Корея, Японія, Китай. Як їм це вдалося? В Японії, до прикладу, ще з початку 1950-х років надавалися кредити на будівництво суден не менш ніж на 8-10 років. Вартість кредитів - не більше 5,5% річних. Південна Корея розгорнула суднобудування тільки в 1960-х роках, поклавши в основу державну фінансову підтримку - субсидіювання. Саме тому зараз вона тримає 35-40% світового ринку. Китай також активно використовує кошти державної підтримки для бурхливого розвитку суднобудування.

Роман Сергієнко, директор департаменту права УСПП

Чи можуть податківці визнавати недійсними господарські договори?

Роман Сергієнко, директор департаменту права УСПП

В країні почастишали випадки, коли податкові органи визнають недійсними господарські договори. Такі рішення податківці ухвалюють самостійно, порушуючи принцип презумпції правомірності правочинів та обов'язок податкових органів діяти лише в межах, визначених чинними законами України.

Так, до УСПП звернулося одне із підприємств Голосіївського району м. Києва, якому Державна податкова інспекція визнала недійсним договір підряду, посилаючись на ознаки його фіктивності. Це призвело до донарахування підприємству податку на прибуток та застосування штрафних санкцій.

УСПП вважає такий підхід незаконним і виступає проти його застосування. Така діяльність податківців відповідно до чинного законодавства України є перебільшенням службових повноважень і передбачає перенесення відповідальності на винних осіб.

Позицію УСПП підтримують і судові органи. Зокрема, Вищим адміністративним судом України в червні поточного року було направлено лист головам апеляційних адміністративних судів, в якому зазначається, що встановлення факту недійсності, в тому числі нікчемності цивільно-правового правочину, який опосередковує відповідну господарську операцію, здійснюється в судовому порядку. З урахуванням норм Податкового кодексу України, на податкові органи покладається лише обов'язок контролювати правильність формування даних податкового обліку, в тому числі правильність складення та достовірність первинних документів, а не право визначати правову природу правочинів.

ВАСУ підкреслює, що наявність укладеного між учасниками господарської операції цивільно-правового договору (або відсутність визнання такого договору недійсним або нікчемним) сама по собі не свідчить про реальність вчинення відповідної операції.

Установлення факту недійсності, в тому числі нікчемності цивільно-правового правочину, який опосередковує відповідну господарську операцію, не є підставою для визначення контролюючим органом грошових зобов'язань платнику податків у разі, якщо буде встановлено відсутність реального вчинення цієї господарської операції або відсутність зв'язку між такою операцією та господарською діяльністю платника податків.

При дослідженні факту здійснення господарської операції повинні оцінюватися відносини безпосередньо між учасниками цієї операції, на підставі якої сформовані дані податкового обліку.

Водночас дуже дивною є позиція ВАСУ щодо визнання правочину недійсним у податковому ланцюгу. Так, на думку судової інстанції, не є обов'язковою передумовою для визначення контролюючими органами грошових зобов'язань недійсними (у тому числі нікчемними) правочинів, які уклалися за ланцюгом між попередніми посередниками, через ланцюг яких декларувався рух товарів чи послуг, нібито придбаних останнім у такому ланцюгу платником податку. При цьому відносини між учасниками попередніх ланцюгів постачань товарів та послуг не мають безпосереднього впливу на дослідження факту реальності господарської операції, вчиненої між останнім у ланцюгу постачань платником податків та його безпосереднім контрагентом.

Вважаємо, що зазначене вище роз'яснення ВАСУ свідчить про часткове усунення судових органів від належної правової кваліфікації

дій податкових органів при донарахуванні податків і зборів та призводить до наділення податківців не передбаченими законом повноваженнями. Складається враження, що держава, замість вдосконалення судочинства, сприяє передачі його функцій органам виконавчої влади, що порушує принцип поділу влади на законодавчу, виконавчу та судову.

Враховуючи важливість порушених питань, УСПП має намір винести їх для обговорення на найближче засідання спільної робочої групи УСПП та ДПС України у вересні поточного року. Практику позасудового визнання правочинів недійсними треба припинити.

Аграрії потребують прозорого ринку

Голова Ради підприємців при КМУ, віце-президент УСПП Леонід Козаченко переконаний, що наша земля рятуватиме від голодної смерті мільйони жителів планети, якщо ми використаємо її багатство мудро і прагматично.

- Чому сьогодні Україна втрачає конкурентоспроможність на світових ринках зернових? Що відбувається з цінами на зерно?

- Ціни на зерно на внутрішньому ринку з початком нового маркетингового року демонстрували зниження. Одна з причин – надходження великого нового урожаю. Інша - введення експортного мита на зернові, яке в середньому на 12% знизило ціну. Також з 1 липня 2011 року почала діяти норма Податкового кодексу про невідшкодування ПДВ при експорті зерна і це забрало ще 15—17% ціни. З середини поточного місяця за рахунок конкуренції між трейдерами ціни на внутрішньому ринку поволі зростають, але все одно фермерам ледь вдається перестрибнути за собівартість вирощеного зерна.

Українська аграрна конфедерація прогнозує багатий урожай - 47,5 мільйонів тонн зернових культур у заліковій вазі. Експортний зерновий потенціал країни цього року складе понад 22 мільйонів тонн. Тож зерновий надлишок тисне на ринок і, відповідно, на ціну. Не треба нехтувати й глобальною світовою кон'юктурою, яка теж не дуже сприятлива. Сьогоднішні котирування зернових контрактів на Чиказькій біржі свідчать, що нинішні ціни триматимуться до кінця жовтня, і тільки в листопаді можливе оздоровлення зернового ринку та підвищення ціни.

- Про які втрати можна говорити за умов, коли закупівельна ціна зерна навіть не компенсує виробничих витрат?

- На жаль, фермерам не варто розраховувати на цінове пожвавлення найближчим часом. А воно їм конче потрібне, бо сьогодні аграрії винні банкам близько 30 мільярдів гривень. Окрім того, їм треба думати про завершення жнив та проведення осінньої посівної кампанії. Обігових коштів, залишків насіння та пестицидів у виробників явно бракує, нова кампанія потребує принаймні 17 мільярдів гривень. Через експортні обмеження аграрії втратять приблизно 17-19 мільярдів гривень.

- Скільки зерна треба продати аграріям, щоб погасити банківські кредити, термін повернення яких сьогодні «горить»?

- Якщо рахувати за світовими цінами, то Україна в 2011 році виростила збіжжя майже на 80 мільярдів гривень. Але з урахуванням нещодавно прийнятих дискримінаційних законів для АПК ця цифра

Водночас податкові органи не позбавлені права звернутися до Адміністративного суду з вимогою про визнання недійсним правочину, укладеним між останнім у ланцюгу постачань платником податку та його контрагентом, з метою, завідомо суперечною інтересам держави та суспільства, та стягнення в дохід держави коштів, одержаних сторонами оспорюваного правочину, за угодами, передбаченими ст. 228 Цивільного кодексу України.

Леонід Козаченко, голова Ради підприємців при КМУ, віце-президент УСПП

буде меншою. Аби повернути банкам кредити, термін сплати за якими вже настав, завершити жнива та почати осінню посівну, аграрному сектору потрібно 22 мільярди гривень. В аграріїв обмаль вільних коштів. Держава мала б збільшити закупівлю по гарантованим на початку сезону мінімальним цінам через Аграрний фонд та Держрезерв. Але цього не відбувається. Дати ринку 30 мільярдів гривень — не проблема для трейдерів, але виробники не погодяться продавати їм зерно за ціною, меншою його собівартості.

Собівартість виробництва озимих зернових у зразкових господарствах становить 1250-1300 гривень за тонну, а в менш прогресивних — 1600 гривень. При цьому пшениця 4-6 класу на елеваторі у Центральній Україні сьогодні коштує 1550 гривень. Для виробника продавати за таких умов врожай — це робити свідомі збитки та загнати свою справу в могилу.

- Росія розраховує зібрати 92 мільйони тонн зерна. Чи витримає Україна конкуренцію з Росією на світових ринках?

- Україна і Росія в 2010 році припустилися однієї помилки — ввели квотування зерна і через це потрапили в дуже неприємну ситуацію. Непередбачуваність дій влади на аграрному ринку спричинила негативні наслідки, через що Україна і Росія втратили імідж надійних експортерів зернових. Унаслідок цього обидві держави програли усі тендери з продажу зерна на головних світових ринках (Єгипту, Саудівської Аравії, Південної Кореї), куди виходять великі державні структури. Ті ж, хто виграв ці тендери (європейські, американські, австралійські, канадські компанії), зараз диктують Україні свої умови з придбання зерна за ціною, нижчою від світової на 15-20 доларів за тонну.

- Верховна Рада прийняла законопроект «Про земельний кадастр» і до кінця року обіцяє затвердити «Про ринок земель». Чи достатньо цього для запуску прозорого ринку?

- Прийняття цих двох законів із формальної точки зору цілком достатньо. Але для створення прозорого середовища при запровадженні ринку землі потрібна не лише законодавча база. З цього приводу відбулася дуже цікава дискусія героїв-аграріїв України з міністром АПК Миколою Присяжнюком. Більшість героїв виступили за вільний ринок землі, але за умови зміни судової системи, подолання корупції, вирішення низки інших проблемних питань в АПК.

Я все життя був за вільний ринок землі. Без нього Україна не реалізує свій аграрний потенціал. Однак сьогодні я за те, щоб не поспішати і не прискорювати ці процеси. Треба навести лад у земельних питаннях: провести реєстрацію земельних ділянок, зробити систему реєстрації прозорою та доступною. Звичайно, про такий кадастр, як у Румунії, коли через Інтернет кожному, хто забажає, можна побачити, скільки і де конкретна людина має землі, ми можемо тільки мріяти. Але саме в такому напрямку треба рухатися. Далі потрібно навчити власників земельних паїв користуватися новими законами, бо сьогодні вони не знають, що й до чого. Ситуація в АПК складна, і це впливає на вартість землі, яка стане товаром після відкриття ринку, створює певні загрози на майбутнє. Тому відкриття ринку землі треба здійснювати дуже обережно, не кваплячись.

- А ви вірите, що до кінця 2011 року запрацює повноцінний електронний кадастр в Україні?

- Ні. Так швидко це не зробити. Для цього потрібно рік - півтора.

- Як вважаєте, чому, незважаючи на значний потенціал, в Україні так мало агробрендів, відомих всередині країни та за її межами? І як зробити, аби Україна на світових ринках асоціювалася з поняттям «держава-агробренд»?

- Мій товариш нещодавно повернувся з Ізраїлю і розповів, що казав їм тамтешній екскурсовод: «Ізраїль — велика аграрна держава, бо має удвічі вищу врожайність зернових культур та втричі більші надії молока, ніж Україна». Товариш заперечив, сказав, що екскурсовод помиляється, бо саме Україна є великою аграрною країною. І почув у відповідь, що Господь Бог допустив помилку, висипавши чорнозем на ту частину землі, де знаходиться Україна, бо одночасно забув дати мудрість її мешканцям. Так от, проблема не в тому, що ми не розуміємо обсяги свого багатства. Просто, аби усвідомити, як ним скористатися, потрібний час. Я переконаний: Україна буде великою аграрною державою, яка рятуватиме від голодної смерті людей планети.

Розмовляла Надія Хомазюк

На шляху аграрного прориву

Нещодавно УСПП разом з низкою громадських організацій, державних агропромислових підприємств, вищих навчальних закладів створили асоціацію «Інноваційна аграрно-промислова група». Її головне завдання – відпрацювати механізми державно-приватного партнерства, об'єднати можливості держави та суспільства, допомогти створити високоефективну законодавчо-нормативну базу для прискореного розвитку АПК.

За словами голови наглядової ради асоціації «Інноваційна аграрно-промислова група», президента УСПП Анатолія Кінаха, ситуація на світовому ринку продовольства та сільськогосподарської продукції вимагає від України сучасних продуманих дій: пришвидшити введення товарної землі у господарчий економічний обіг, забезпечити економічне стимулювання впровадження інновацій у сільськогосподарське виробництво тощо.

«Нас чекає успіх лише в тому випадку, коли в країні будуть запроваджені європейські принципи державної підтримки сільськогосподарських виробників, належні умови для інвестування в АПК. Прискорення розвитку АПК нероздільно пов'язане також із впровадженням інновацій, створенням логістичної інфраструктури аграрного ринку, чистих виробництв та енергозберігаючих технологій. Лише за таких умов ми зможемо забезпечити справжній аграрний прорив нашої держави», – впевнений президент УСПП Анатолій Кінах.

Структура агропромислового комплексу України за складом елементів є відносно розвиненою, але вона незбалансована і перебуває у несприятливому макроекономічному середовищі. Наявний людський і земельний потенціал у виробничих процесах задіяні незадовільно. Слабкою ланкою агропромислового комплексу є недосконалий ринок сільгосппродукції. Він фінансово не збалансований, не підкріплений належною організацією повного циклу виробництва і відтворення, не має ряду інфраструктурних елементів і сучасних форм товарообміну. Не вирішене головне питання – введення в легальні ринкові відносини товарної землі. Передбачені СОТ засоби податкового, митного, тарифного захисту та технічної регуляторної політики для вітчизняного аграрного ринку практично не застосовуються. Ефективні механізми регулювання ринку агропромислової продукції і сприятливе для його розвитку макроекономічне та нормативно-правове забезпечення ще не створені.

Під час презентації асоціації "Інноваційна аграрно-промислова група" у м. Харкові

Нині агропромислове виробництво в Україні є однією з основних сфер економіки. Його розвиток визначає рівень заможності населення держави і її продовольчу безпеку в національному вимірі. АПК сьогодні дає близько 45 млн. тонн зерна, 15 млн. тонн олійних культур, 2,1 млн. тонн м'яса, 11,4 млн. тонн молока, 15,5 млрд. штук яєць тощо.

Серйозно впливають на зниження економічних показників АПК України незавершеність реформ щодо форм власності на землю; роздрібненість структури сільськогосподарських угідь та спричинене цим переважання збиткового та малорентабельного дрібнотоварного виробництва; переважання традиційної площинної системи землеробства із вкрай недостатніми обсягами застосування прогресивних площинної системи землеробства із вкрай недостатніми обсягами застосування прогресивних сучасних високопродуктивних агротехнологій; значно нижча від нормативної забезпеченість підприємств АПК технікою та недосконалість багатьох видів вітчизняної сільськогосподарської техніки, що перебуває в експлуатації; невиправдано великі витрати на імпорتنі, неадаптовані до умов України сільськогосподарські машини.

Разом з тим агропромисловий комплекс України має значний потенціал – родючі ґрунти й вигідне географічне розташування, прийнятний для продуктивного сільськогосподарського виробництва клімат, наукові кадри та інститути, можливості виробництва сільськогосподарської техніки тощо. Саме ці фактори мають стати основою нової аграрної політики – інноваційної, багатопрофільної, такої, яка враховує міжрегіональні фактори і спрямована на виробництво екологічно чистої продукції на основі технології органічного землеробства.

Кожен із засновників асоціації «Інноваційна аграрно-промислова група» має своє завдання. Так, УСПП організує взаємодію з Верховною Радою та іншими вищими органами виконавчої влади, сприяє інтеграції асоціації в мережу підприємств – членів УСПП, координує міжнародну діяльність асоціації.

ДП «Украгроінвест» відповідає за проекти з питань землеробства, тваринництва і харчової переробки, співробітництво з Міністерством агропромислової політики і продовольства, організацію матеріально-технічного забезпечення.

Науково-виробнича компанія «Екомед» бере участь у розробці та впровадженні нових технологій і біопрепаратів, харчових домішок та засобів підвищення продуктивності і якості робіт в АПК.

Українська конфедерація аграрних інженерів координує організацію лізингу сільськогосподарської техніки, відповідає за розробку і впровадження інноваційних інженерних рішень.

Конкретні функції відповідно до своєї прямої сфери діяльності взяли на себе Асоціація промислових підприємств виробників сільськогосподарської техніки, Українська аграрна асоціація, Міжнародна академія наук і інноваційних технологій, Київський політехнічний інститут, Національний університет біоресурсів і природокористування, Українська національна служба економічної безпеки та захисту інновацій, Союз учасників сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів України, Національна бібліотека України ім. В.І.Вернадського.

Організаційно асоціація включає в себе дирекцію, яка розташована в Києві, а також три регіональних відділення: «Схід-Південь» з головним офісом у Харкові, «Захід» з центром у Івано-Франківську і «Центр» у Києві.

Розуміючи необхідність підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору української економіки, підсилення позицій України на зовнішніх ринках, створення належних умови для національної продовольчої безпеки і доступу українських громадян до продуктів харчування, асоціація має на меті виробити чітку стратегію подальшого інноваційно-інвестиційного розвитку АПК України та запропонувати її владі.

КОНТАКТИ

Асоціація «Інноваційна аграрно-промислова група»
Президент – Віктор Олексійович Тонкоголовосюк
вул. Хрещатик, 34
Тел.: 278-18-58

Центральне регіональне відділення асоціації
Перший віце-президент - Микола Васильович Підмогильний
вул. Виборська, 38/19
Тел. 200-17-10

Как поддержать инновационный малый бизнес

Об опыте реализации государственной программы финансовой поддержки малого и среднего предпринимательства в России и возможностях ее внедрения в Украине рассказывает председатель правления ОАО «Российский Банк поддержки малого и среднего предпринимательства» (МСП Банк) Сергей Крюков.

- Сергей Павлович, как МСП Банком осуществляется финансовая поддержка малого и среднего бизнеса?

МСП Банк выступает проводником государственных ресурсов и обеспечивает их доступность для субъектов МСП на всей территории Российской Федерации. Мы проводим качественный отбор банков и организаций инфраструктуры поддержки малого бизнеса, осуществляем оценку и отбор участников программы, распределяем между ними средства, контролируем целевое использование предоставленных ресурсов. Безусловно, отдаем приоритет тем, кто имеет устойчивое финансовое положение, опыт кредитования субъектов МСП, кто готов предоставить субъектам хозяйствования, работающим в приоритетных для государства отраслях экономики, наиболее выгодные условия.

Такая двухуровневая система поддержки малого бизнеса зарекомендовала себя во многих странах мира.

В 2010 году МСП Банк запустил программу поддержки малого и среднего предпринимательства «Финансирование инноваций и модернизации», поскольку чаще всего именно реализующие такие проекты предприятия испытывают дефицит доступных и долгосрочных ресурсов.

- Расскажите подробнее об этой программе.

Партнерство государства, коммерческих банков и собственников бизнеса – вот что наиболее приемлемо для конечных заемщиков. Мы не стали ждать, когда этот вопрос будет четко разработан на законодательном уровне, а применили свою скоринговую модель. У инициатора проекта должен быть патент на изобретение и бизнес-план по его использованию. На основании этих документов МСП Банк и банк-партнер оценивают потенциальный эффект. МСП Банк выделяет кредитные ресурсы для банков-партнеров по ставке от 1/2 до 3/4 ставки рефинансирования, что снижает стоимость кредита для конечного заемщика – до 10% годовых. Максимальное финансирование проекта может составлять 150 млн. рублей сроком до 7 лет. Кстати, к программме «Финансирование инноваций и модернизации» уже подключились 35 банков.

- В какие проекты они хотят инвестировать средства?

В качестве инновационных отбираются проекты, прошедшие стадию раннего развития. Критерием инновационности выступают наличие действующих патентов (или патентных заявок) и данные испытаний, доказывающих экономичность, экологичность, энергоэффективность, безопасность технологии или продукции.

Для модернизационных проектов кредит предоставляется на покупку нового высокотехнологичного оборудования и программного обеспечения; покупку технологий (патентов или лицензий); сертификацию технологических процессов на соответствие современным требованиям и нормам.

- Что, на ваш взгляд, объединяет малое и среднее предпринимательство в России и Украине?

Очевидно, что особенностью малого и среднего предпринимательства как в России, так и в Украине является преимущественное развитие торгового сегмента. Задача сегодняшнего дня эту тенденцию

Сергей Крюков, председатель правления ОАО «Российский Банк поддержки малого и среднего предпринимательства» (МСП Банк)

Разнообразный профиль деятельности участников программы МСП Банка позволяет предоставлять поддержку малому бизнесу в необходимом ему виде: кредиты, финансовая аренда, факторинговые услуги, микрозаймы и т.д. По состоянию на 1 июля 2011 года общий объем поддержки малого бизнеса в рамках программы МСП Банка составил почти 140 млрд рублей. При этом доля займов малому бизнесу, занятому в неторговом секторе экономики, составляет 55%.

Програма передбачає створення так званого «інноваційного ліфта», щоб підприємці могли отримати доступ до фінансування на різних стадіях життєвого циклу підприємства. Учасниками угоди, крім МСП Банку, є ВнЕкономбанк, ОАО «Роснано», Російська венчурна компанія, Фонд содействия развитию малых форм предприятий в научно-технической сфере, Общероссийская общественная организация малого и среднего предпринимательства ОПORA РОССИИ, Федеральное агентство по делам молодежи. В цьому році угоду підписав Фонд «Сколково».

изменить – необходимо формировать инновационно ориентированный малый бизнес, способный занять значительную долю в ВВП.

Насколько я разбираюсь в ситуации, малое и среднее предпринимательство Украины очень нуждается в расширении подобных программ. По нашей оценке, спецификой кредитования МСП в Украине является отсутствие адресности и сегментирования самого малого бизнеса. Модель, созданная институтами развития – поддержка наиболее значимого для экономики инновационного бизнеса, пока не работает.

- Возможно ли применение российского опыта по поддержке МСП в Украине?

Это обсуждалось на переговорах с главой УСПП Анатолием Кинахом и руководителем Союза предпринимателей при КМУ Леонидом Козаченко. В июне 2011 года МСП Банк выступил соорганизатором круглого стола «Программы поддержки малого и среднего предпринимательства в Украине и России: текущее состояние, перспективы и прогнозы», который прошел в Киеве. Его участники – представители Проминвестбанка, министерств экономического развития и торговли, финансов Украины, общественных организаций – поделились своими мнениями о развитии МСП в наших странах. Говорили о совершенствовании законодательной базы, доступности средств на развитие, необходимости заботы государства о малом бизнесе, создании комфортных условий для его ведения.

Участники круглого стола договорились о совместном внедрении российского опыта государственной поддержки МСП в Украине, взаимном обмене информацией, предоставлении консультативной помощи, установлении плодотворного долгосрочного сотрудничества.

Беседовал Алексей Рубцов

Що заважає розвитку бізнесу в державі?

Олексій Молдован, завідувач сектору грошово-фінансової стратегії Національного інституту стратегічних досліджень

Ключовим чинником швидкого відновлення та підвищення конкурентоспроможності економіки в розвинутих країнах вважається стимулювання приватної ініціативи. Реалізуючи посткризову економічну політику, уряди навіть пожертвували збалансованістю системи державних фінансів та запровадили комплекс заходів щодо стимулювання ділової активності, які включали зменшення податкового навантаження, спрощення адміністрування та сплати податків, усунення регуляторних перешкод для ведення бізнесу, запровадження нових сервісів для інвесторів (інформаційні ресурси щодо інвестиційних можливостей, необхідних дозвільних документів тощо), зменшення транзакційних витрат на комунікацію з органами влади, покращення кредитування бізнесу.

Зусилля з формування максимально сприятливого бізнес-середовища є продуктивними тоді, коли дають можливість компаніям не виживати, а розвиватися; сприяють переміщенню в країну нових виробництв, бажано високотехнологічних укладів економіки.

Україна в даному напрямі все ще рухається надто повільно. Попри те, що економіка відновлюється досить швидкими темпами, в країні спостерігається інвестиційна стагнація.

В міру досягнення виробництвом рівня 2008 року зростання економіки буде можливе лише за рахунок інвестицій у збільшення потужностей виробництва та підвищення доданої вартості продукції, що потребує додаткового приросту надходжень в основний капітал в обсязі 10-15% від ВВП.

В даному контексті перед владою постає ключове завдання на найближчу перспективу – сформувати бізнес-клімат, сприятливий не просто для ведення бізнесу, а й для розвитку та розширення його діяльності. На жаль, влада сьогодні концентрується на формальних аспектах, прийняття окремих законодавчих актів розглядається як самоціль, хоча вони повинні бути лише інструментом вирішення конкретних проблем.

Наприклад, прийняття Податкового кодексу не варто вважати успіхом чи досягненням, оскільки останнє в економічній царині вимірюється зростанням інвестицій та прибутків корпорацій, покращенням структури промисловості тощо. Через це уряду варто було б змінити сам підхід до реалізації економічних завдань. В питанні формування сприятливого бізнес-середовища основою державної політики має стати прагматичний підхід, орієнтований на конкретний результат.

Спробуємо інвентаризувати проблеми, які не дають бізнесу розвиватися. На наш погляд, найбільш значимими є такі.

I. Проблеми фіскального простору, в тому числі:

1. Високе податкове навантаження на прибуток. Поверхово номінальна ставка податку на прибуток в Україні сьогодні порівняна зі ставками даного податку в західних країнах. Проте там висока номінальна ставка застосовується, як правило, лише до тієї частини прибутку, яку акціонери вирішили розподілити між собою. Для інвестиційних цілей реальна ставка на прибуток тяжіє до нуля через широке застосування прискореної амортизації та комплексу податкових пільг, виключень та звільнень.

2. Асиметричний розподіл зобов'язань соціального страхування між працівником та роботодавцем. Згідно із Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», із зарплати працівника утримується приблизно 3,6% (2% до Пенсійного, 1,6% - до інших соціальних фондів), тоді як для роботодавця розмір цього соціального внеску коливається в діапазоні 36,76%- 49,7%. Виходить, що, створивши робоче місце, підприємство змушене додатково сплачувати до 50% заробітної плати на соціальне забезпечення працівника. Випереджаючи зростання заробітної плати в Україні понад зростання продуктивності праці відчутно збільшує фіскальний тиск на бізнес, звужує його інвестиційні можливості.

3. Недосконале адміністрування податків, надмірна кількість податкових платежів, значні затрати бізнесу на дотримання процедур податкового законодавства, проблеми з відшкодуванням ПДВ, надмірна кількість необґрунтованих штрафних санкцій, податкових перевірок тощо.

II. Регуляторні перешкоди є серед головних стримувальних чинників розвитку бізнесу. Це:

1. Бюрократизація та зарегульованість. У 2010 р. функції державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності в Україні здійснювали 79 контролюючих органів (найбільша кількість контролюючих органів серед країн СНД). Для порівняння, у Молдові ці функції виконують 56 органів, у Білорусі – 40, у Казахстані – 30. Наразі державна влада уніфікує, звужує повноваження та зменшує кількість контролюючих органів, однак вкрай повільно, поверхово і не завжди системно.

2. Високі часові та фінансові витрати підприємців на проходження дозвільних процедур. Особливі нарікання підприємців

Обсяг інвестицій в основний капітал у першому кварталі нинішнього року ще далекий від докризового рівня при тому, що ціни за цей час на продукцію інвестиційного призначення в окремих випадках зросли в рази.

Інвестиційна стагнація свідчить не тільки про те, що Україна має проблеми з ліквідністю на внутрішніх фінансових ринках (через нерозвиненість фондового ринку та заморожування кредитування). На жаль, бізнес не має стимулів для розширення своєї діяльності в Україні. Наразі відновлення економіки відбувається переважно за рахунок збільшення завантаженості виробничих потужностей, а тому ресурс зростання ВВП може досить швидко вичерпатися.

В країнах ЄС податкова система побудована таким чином, що компанія, яка вирішує реінвестувати прибуток у виробництво, фактично звільняється від оподаткування цих коштів, тоді як в Україні вона фактично зобов'язана сплатити додатково 23% у вигляді податку на прибуток. Більш того, враховуючи, що податкова амортизація в Україні часто є меншою від економічної, оподатковуються кошти навіть на підтримку функціонування діючих потужностей. За української моделі податку на прибуток інвестиції в розвиток бізнесу більш економічно доцільно робити шляхом залучення боргових коштів, а прибуток виводити за кордон, що і робить значна частина вітчизняного великого бізнесу.

Олексій Молдован, завідувач сектору грошово-фінансової стратегії Національного інституту стратегічних досліджень

Окремою проблемою є процес комунікації бізнесу з податковими органами, особливо в регіонах. Податкові органи мали б виступати партнерами бізнесу, проте часто поводяться як каральні органи. Формування партнерських відносин між бізнесом і органами державної податкової служби в Україні має стати одним із пріоритетних, оскільки саме за ставленням податківців до підприємців на мікрорівні формується загальний образ того, наскільки зацікавлена країна в розвитку бізнесу.

Попри законодавче закріплення європейських принципів започаткування господарської діяльності під час видачі документів дозволеного характеру – декларативного принципу, принципу організаційної єдності, мовчазної згоди, що позитивно зарекомендували себе в країнах Балтії, Польщі, Росії, Молдові, їх застосування в Україні досить складно реалізується на практиці.

викликає недосконалість дозвільних процедур у будівництві, відведенні земельних ділянок, використанні водних та інших природних ресурсів.

3. Непрозорість дозвільних процедур як на центральному, так і на регіональному рівнях. Ускладненість доступу до інформації, відсутність веб-сторінок у більшості дозвільних центрів, відсутність спеціалізованої структури в органах державної влади, що надавала б безкоштовні консалтингові послуги щодо механізму проходження дозвільних процедур.

4. Недостатній рівень підготовки посадових осіб дозвільних органів, безвідповідальність чиновників, особливо на регіональному рівні, порушення строків прийняття рішення чи видачі документів, низька якість адміністративних послуг.

5. Невідповідність організації та функціонування вітчизняної дозвільної системи найкращим європейським та міжнародним стандартам.

III. Проблеми зміцнення інституційного середовища. Україні, як і більшості пострадянських країн, притаманні негативні особливості інституційного середовища розвитку підприємницької діяльності:

1. Слабкість правової системи, яка інколи переходить у відкритий правовий нігілізм.
2. Відсутність ефективної системи гарантій і захисту прав та інтересів бізнесу, в тому числі навіть фундаментального права приватної власності.
3. Значні перешкоди та затрати для входження та виходу з ринку, в тому числі на реєстрацію бізнесу, закриття бізнесу, складність та тривалість процедури банкрутства.
4. Системний дефіцит довіри між усіма суб'єктами економічної системи (підприємство - постачальник, підприємство - споживач, підприємство - кредитор, підприємство - держава).
5. Низька ефективність антимонопольного регулювання.
6. Низька ділова культура, особливо в питанні дотримання зобов'язань, між контрагентами.

Таким чином, українське бізнес-середовище наразі далеко від того, щоб стати привабливим для розвитку бізнесу. Очевидно, саме через це ні іноземні, ні вітчизняні інвестори не спішають реалізовувати потужні інвестиційні проекти в Україні. В 2010-2011 рр. влада зробила певні кроки в напрямку покращення середовища для бізнесу, проте більшою мірою вони виглядали як разова акція з метою публічної декларації підтримки бізнесу.

Разом з тим, як показує досвід розвинених країн, процес покращення бізнес-середовища є повсякденною рутинною роботою уряду, який здійснює постійний пошук нових механізмів та інструментів стимулювання ділової активності. Лише таким чином можна досягти швидкого зростання економіки на основі її нової якості – інвестиційно-інноваційної моделі.

На засіданні круглого столу з проблем кредитування малого та середнього бізнесу за участю першого віце-президента УСПП Сергія Прохорова та заступника голови правління Російського банку розвитку Дмитра Голованова.

Учасники засідання Українсько-польського форуму партнерства, серед яких голова Євroatлантичного товариства Польщі, співголова Українсько-польського форуму партнерства Януш Онишкевич.

В Івано-Франківську презентується асоціація «Інноваційна аграрно-промислова група», створена зусиллями УСПП та низки громадських організацій і державних агропромислових підприємств.

Президент УСПП Анатолій Кінах та голова Тернопільської ОДА Валентин Хоптян підписали угоду про співпрацю УСПП та Тернопільської обласної державної адміністрації.

Засідання Президії Міжнародного конгресу промисловців і підприємців – міждержавного неурядового об'єднання ділових кіл із 27 країн світу, що відбулося нещодавно у м. Києві.

Йде засідання Правління Українського союзу промисловців і підприємців та Економічної ради громадських об'єднань, галузевих асоціацій, організацій роботодавців.

Василь Крутов, віце-президент УСПП з питань корпоративної безпеки

Протидія рейдерству – спільне завдання держави і бізнесу

Василь Крутов, віце-президент УСПП з питань корпоративної безпеки

Аналіз реальних загроз, що існують на сьогоднішній день в економічній діяльності підприємницької спільноти, потребує їхнього ґрунтовного вивчення та побудови ефективною системи безпеки вітчизняного бізнесу на більш інтегральному рівні. Однією з найсерйозніших проблем розвитку підприємництва в Україні знову є рейдерство.

Як і в часи підйому активності рейдерів у 2005 - 2006 роках, так і зараз поширенню такого ганебного кримінально-економічного явища сприяє низка чинників. Серед них недосконалість українського корпоративного законодавства та законів, які встановлюють відповідальність за рейдерство; корумпованість судової гілки влади, контролюючих та правоохоронних органів; висока рентабельність «бізнесу» рейдерства, яка налічує сотні відсотків (рівень ефективності рейдерських атак становить 80 - 90%, що означає, що лише одному з десяти жертв рейдерів вдається захистити себе та відбити рейдерські атаки); слабка участь держави та громадськості у вирішенні цієї проблеми, недостатня відпрацьованість механізмів протидії рейдерству тощо.

Як свідчить практика, замовниками захоплення виступають не тільки вітчизняні фінансово-промислові групи, а й іноземні структури, які мають на меті знищення інтелектуальної та виробничої основи підприємств-конкурентів.

Кілька років тому Український союз промисловців і підприємців концептуально вибудував стратегію розв'язання проблеми рейдерства, створивши власну систему корпоративної безпеки суб'єктів господарювання. До її реалізації залучені структурні підрозділи центрального апарату УСПП (департамент з корпоративної безпеки та департамент права), низка партнерських компаній, що спеціалізуються в наданні послуг з безпеки підприємства (юридичні та консалтингові компанії, наприклад, ТОВ «Українська національна служба економічної безпеки та захисту інвестицій», охоронні підприємства тощо), а також окремі досвідчені фахівці у галузі права та безпеки підприємства.

Дана система передбачає вирішення двох головних завдань: профілактику створення безпечних умов на підприємстві, за якими протизаконне захоплення стає дуже складним, та юридичну й організаційно-правову допомогу підприємствам, які стали об'єктом рейдерського захоплення.

Мушу чесно сказати: у тих випадках, коли рейдери обрали незахищене підприємство (незалежно від форми його власності, розмірів та бюджету), заздалегідь провели по ньому цілий комплекс підготовчих заходів, в тому числі отримавши одне або кілька неправомірних рішень у судах, відстояти інтереси законних власників виявляється практично неможливим. Особливо в сучасних умовах, коли рейдери працюють набагато витонченіше, ніж раніше, коли йдеться про так звані «greenmail», при цьому акціонери стають заручниками тих чи інших прогалін у законодавстві, і захоплення підприємства відбувається майже на законних підставах.

Коли підприємство веде прозору фінансову політику, заздалегідь залучає досвідчених фахівців до створення власної системи безпеки, які здатні виявити підготовчі заходи до рейдерського захоплення, йому вдається надати ефективну допомогу в переважній більшості випадків, вдало протидіяти протиправному захопленню чи поглинанню.

Назву кілька конкретних прикладів. Фахівці УСПП надали консультації київському підприємству «ЮЛГ» щодо захисту інтересів при проведенні позапланових перевірок правоохоронних та контролюючих органів, допомогу в оформленні скарг на неправомірні дії представників Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів. Таким чином вдалося припинити рейдерську атаку на компанію, яка проводилася за сценарієм використання протизаконних перевірок.

Наші фахівці провели низку консультацій та надали інформаційно-аналітичні матеріали керівництву ДП «ОМНІ-Сервіс», таким чином озброївши підприємців у протидії рейдерам. Колективу виробничо-комерційної фірми «Профі-Центр» надано сприяння в організації охорони об'єктів та створенні власної системи безпеки, проведенні консультації щодо захисту підприємства від недобросовісної конкуренції.

На думку експертів УСПП, вітчизняне законодавство має чимало прогалін і протиріч, через що одні й ті самі процеси можуть інакше трактуватися різними інстанціями. Існують суперечності між господарським та трудовим правом. Наприклад, власники підприємства мають право звільнити керівника, але часто не мають для цього можливості, оскільки останній, користуючись розбіжностями між галузями права, може затягнути своє звільнення через суди на досить довгий період. Є в адміністративному праві й така проблема: рейдер має можливість блокувати роботу реєстратора шляхом отримання судових рішень, які не пов'язані з темою конфлікту; використовуючи процесуальні можливості, затягувати розгляд справи в апеляційних судах, при цьому змінюючи власника незаконно придбаних активів захопленого підприємства.

Президент УСПП Анатолій Кінах звернувся з відкритим листом до вищого керівництва країни з конкретними пропозиціями щодо посилення протидії рейдерству. Зокрема, запропоновано:

1. Удосконалити діючі нормативно-правові акти, зокрема в питаннях процедурного та судового захисту прав мажоритарних власників компаній, у тому числі щодо оперативного управління підприємствами та можливості безперешкодного внесення змін до структури та складу їх керівництва.

2. Прискорити розгляд, внесення поправок та прийняття проекту закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання протиправному поглинанню та захопленню підприємств» (реєстраційний №6434 від 27.05.2010) з урахуванням думки громадських експертів та представників бізнесу.

3. Спільними зусиллями влади, бізнесу та громадськості розробити стратегію формування ефективною системи вирішення корпоративних конфліктів, попередження їх загострення та переростання у рейдерське захоплення підприємств.

4. У законотворчій діяльності залучати до обговорення і розробки законопроектів та інших нормативно-правових актів представників малого, середнього та великого бізнесу, профільних асоціацій та об'єднань підприємців, представників консалтингових компаній та недержавних громадських організацій.

Переконаний, що подолання проблеми рейдерства є спільним завданням влади, бізнесу, ЗМІ, кожного громадянина та суспільства в цілому. Тільки за умови консолідації зусиль можливий подальший розвиток України як правової, сучасної, демократичної держави з конкурентоспроможною економікою.

Нещодавно в УСПП був проведений круглий стіл «Корпоративне право в Україні: проблеми та шляхи вирішення», в якому взяли участь представники Ради підприємців при КМУ, українських та міжнародних юридичних компаній, громадських організацій, яким не байдужа доля підприємництва та хто поважає закони, норми ділової етики і суспільної моралі.

Учасники погодилися з тим, що зухвале, відкрите рейдерство та корпоративні конфлікти, що переростають у протиправне захоплення підприємств, створюють реальну загрозу національним і економічним інтересам України. Зупинення роботи підприємств, які часто виникають у ході конфліктів, зазвичай завдають величезних збитків державному та місцевим бюджетам, сприяють виникненню соціальної напруги як серед працівників та їхніх родин, так і серед широкого кола населення. Потенційні іноземні інвестори справедливо нарікають на те, що міжнародні норми ведення бізнесу в Україні практично не працюють, а рішення місцевих та європейських судів не виконуються.

Петро Калита, президент Української асоціації якості, віце-президент УСПП

Потрібно втілювати ідею ділової досконалості

Петро Калита, президент Української асоціації якості, президент Клубів лідерів якості України та країн Центральної і Східної Європи, член Генеральної асамблеї Європейської організації якості, віце-президент УСПП

Соціально-економічні проблеми України – це передовсім наслідок низького рівня ділової досконалості основної маси українських організацій, підприємств та установ (який значно нижчий, ніж у розвинених країнах). Без кардинальної зміни ситуації ніякі окремі інновації не забезпечать відчутного ефекту в масштабах країни. Водночас при істотному підвищенні рівня досконалості більшої частини вітчизняних організацій можна досягти значного позитивного ефекту: помітно підвищити частку ВВП на душу населення, конкурентоспроможність економіки, збільшити кількість робочих місць, відрахування до держбюджету, знизити соціальну напругу тощо.

У світі давно відомі фундаментальні концепції досконалості, які у сконцентрованому вигляді відображають кращу практику успішних організацій. У Європі такі концепції сформульовані EFQM – провідною міжнародною організацією в сфері досконалості. Це досягнення збалансованих результатів; додавання цінностей для споживачів; управління через процеси; прийняття відповідальності за стале майбутнє тощо. В Україні за останні 15 років накопичено унікальний позитивний досвід організації вдосконалення на засадах цих концепцій. Настав час його масового поширення в масштабах всієї держави.

Однак в Україні, як і раніше, головну увагу зосереджено на продукції, її безпеці та якості й, відповідно, на розвитку технічного регулювання, стандартизації, захисту прав споживачів.

На нашу думку, вихід із кризи можливий лише шляхом об'єднання промислової, підприємницької спільноти України навколо ідей ділової досконалості організацій (ідей якості в широкому сенсі цього слова). Держава повинна створити таку систему мотивації до вдосконалення на основі кращої ділової практики, за якої власники, керівники та персонал організацій реально відчували б: чим вищого рівня досконалості вони досягають, тим комфортніше їм живеться в нашій країні. Мотивації, що спонукає цілеспрямовано і послідовно вдосконалювати весь «ліс» організацій, а не тільки окремі його «дерева». Створення мотивації до безперервного вдосконалення в масштабах держави – це, по суті, фактор розвитку країни та головна ланка, за яку можна витягнути весь ланцюг соціально-економічних проблем. Тому саме мотивація руху за ділову досконалість повинна стати стрижнем адміністративної та економічної реформ в Україні. Відповідна Резолюція прийнята 7-м Всеукраїнським з'їздом якості. Українська асоціація якості (УАЯ) за участю зацікавлених органів виконавчої влади, бізнесу та професійної громадськості вже створила робочу групу, яка приступила до розробки законопроекту «Про засади підтримки та розвитку руху за ділову досконалість і якість в Україні».

Однак щоб масовий рух за ділову досконалість і якість у нашій країні став реальністю, він має бути активно підтриманий безпосередньо Президентом України і розвиватися під його патронатом. Ми б просили його виступити із заявою про престижність та підтримку досконалих організацій і процесів вдосконалення, а також дати відповідні доручення виконавчій владі та оголосити 2012-2015рр. роками ділової досконалості і якості в Україні.

Що стосується організацій, ми хоча й говоримо про вдосконалення систем менеджменту, але тільки епізодично, великою мірою формально і лише у сенсі приведення їх у відповідність до міжнародних стандартів (чого явно недостатньо для економічного прориву!). Однак навіть систем управління якістю ISO 9001 в перерахунку на 1 тис. жителів в Україні менше, ніж у Китаї, у 3,5 рази, а в порівнянні з Італією - майже в 40 разів! При цьому, за оцінками експертів, в Україні реальних систем серед сертифікованих тільки незначна частина.

Порятунок сфери ЖКГ – державно-приватне партнерство

Сергій Бульбас, голова Всеукраїнської асоціації приватних інвесторів ЖКГ, голова комісії УСПП з питань розвитку та реформування житлово-комунального господарства України

Житлово-комунальне господарство України давно перебуває на межі повного занепаду. Ще кілька років бездіяльності призведуть до того, що Україна опиниться в круговерті комунальної катастрофи. На щастя, розуміння глибини цих проблем є у представників законодавчої та виконавчої влади, і у звичайних громадян, які спостерігають зростання тарифів на житлово-комунальні послуги, але не бачать поліпшення їх якості.

Зрозуміло, що ремонт та модернізація інфраструктури житлово-комунального господарства потребує значних коштів. За приблизними підрахунками експертів, це два – три річних бюджети країни. На такі обсяги капіталовкладень з боку держави сподіватися марно. Інвестиційний клімат у цій галузі є ще менш привабливим, ніж в цілому по країні. Та й уявити, що, не маючи гарантій повернення інвестицій, можливості прозоро та прогнозованого працювати, інвестори вклядуть гроші у зношені мережі, застаріле котельне обладнання та напівзруйнований житловий фонд, теж неможливо. На жаль, хоча законодавча база сьогодні в основному сформована, вона не працює. Україна залишається державою, де захист інтересів інвестора у житлово-комунальній сфері є складним і негарантованим.

Саме тому рятівним фактором може бути лише державно-приватне партнерство. Перекоаний, що держава може і повинна співпрацювати з приватним капіталом у сфері ЖКГ. Іноземний досвід доводить, що така співпраця буває конструктивною і корисною для всіх сторін. Лише державно-приватне партнерство в змозі гарантувати, що держава найбезболісніше для бюджету отримає стабільне функціонування галузі та оновлення основних фондів; приватні інвестори – можливість розширення своїх бізнесових проектів та гарантії повернення вкладених коштів, а споживачі – якісні, вчасно та в повному обсязі надані послуги.

На основі практики країн, де державно-приватне партнерство посідає чільне місце при фінансуванні проектів у житлово-комунальному господарстві, в Україні також потрібно створити ряд організацій, які б сприяли практиці поширення і використання такого досвіду. Зокрема, це завдання ставить перед собою і нова комісія УСПП з питань розвитку та реформування житлово-комунального господарства України.

Рішення про створення такої було ухвалено 11 липня 2011 р. на засіданні Правління УСПП. До складу комісії ввійшли представники різних громадських організацій (Асоціації міст України, Всеукраїнської асоціації приватних інвесторів ЖКГ, Всеукраїнської асоціації роботодавців ЖКГ, Асоціації приватних інвесторів і власників, Української асоціації якості), незалежної профспілки енергетики України та керівники підприємств - надавачів житлово-комунальних послуг.

Найважливішими напрямками діяльності комісії визначені:

- аналіз нормативно-правових актів, які сприятимуть діяльності житлово-комунальної галузі;
- підготовка та розгляд проектів законодавчих та нормативних актів, які впливатимуть на підвищення ефективності роботи житлово-комунальної галузі, формування добросовісної конкуренції, впровадження прогресивних технологій та поліпшення інвестиційного клімату галузі;

Сергій Бульбас, голова Всеукраїнської асоціації приватних інвесторів ЖКГ, голова комісії УСПП з питань розвитку та реформування житлово-комунального господарства України

Для ефективного впровадження механізмів державно-приватного партнерства в країні необхідно гармонізувати законодавчі акти, в тому числі податкового, бюджетного та земельного напрямку, норми про закупівлі та концесії, розробити єдині стандарти для різних форм державно-приватного партнерства, а головне – забезпечити прозорість процесу.

ПЕРСОНАЛІЇ

Віктор Урчукін, один із засновників УСПП

«Ми керувалися принципом економічного патріотизму, досвідом наших німецьких колег, які створили дуже потужне об'єднання бізнесу – без політичної заангажованості, з чіткими, незмінними впродовж віків засадами національного відтінку, яке фактично виконує в Німеччині функцію міністерства промисловості. Таким чином німецькі підприємці зуміли побудувати конструктивний діалог з владою, зробити так, щоб їхня думка була вагомою у прийнятті важливих державних рішень. До прикладу, жодне засідання Союзу німецької промисловості не обходилося і досі не обходиться без канцлера ФРН Ангели Меркель», - говорить В.Урчукін.

- розгляд і проведення громадської експертизи державних програм та планів з розвитку житлово-комунального господарства в Україні.

Сподіваюся, що діяльність комісії вплине на процеси реформування житлово-комунальної сфери, а влада зможе почути й зрозуміти пропозиції представників бізнесу та місцевих громад. Переконали, що участь представників бізнесу, незалежних експертів, громадськості у формуванні стратегії та програм розвитку ЖКГ допоможе уникнути небажаних помилок у ході реформування.

Лише в об'єднанні – могутня сила...

В ті далекі 90-ті, коли Україну оповила хвиля економічного падіння та масового безробіття, а державна влада сам на сам опинилася з проблемами соціально-економічного розвитку молоді незалежної країни, ділова громада, як ніколи, була сильною і згуртованою. Промисловці не могли і не хотіли залишатися осторонь тих процесів, які тоді відбувалися, адже серце боліло за майбутнє України, за подальшу долю вітчизняної промисловості і людей.

Так у середині 1991 року з'явилася Асоціація промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку – перша в незалежній Україні бізнес-організація, яка взяла на себе функцію захисту прав та інтересів ділової громади, підтримки національного товаровиробника та просування його інтересів на зовнішні ринки. Очолював її Віктор Григорович Урчукін.

- Це були важкі часи, - пригадує Віктор Григорович. – Українська економіка не мала повного технологічного циклу через те, що була дуже залежною від економік радянських республік. Замовлень не було, люди масово втрачали роботу, виїжджали у Польщу і Туреччину в пошуках працевлаштування. Здавалося б, виходу не існувало... Але підприємницьке середовище не опускало рук, об'єднавшись в Асоціацію промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку, намагалося всіма можливими шляхами з'єднати виробничі ланцюжки, знайти конкурентоспроможного споживача для своїх товарів.

Згодом, переконавшись у могутності сили громадських об'єднань, промисловці вирішили створити орган, який би здійснював координацію всіх підприємств промислового сектору, спрямував зусилля на посилення експортної політики країни, підтримку національного товаровиробника.

Переїнявши досвід промисловців вже об'єднаної на той час Федеративної Республіки Німеччина, майже одночасно зі спробою російських колег об'єднати промисловий сектор у єдину команду, у лютому 1992-го ділові кола України на базі Асоціації промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку створили Всеукраїнську громадську організацію «Український союз промисловців і підприємців».

За задумом основоположників, Союз мав стати локомотивом зростання українського експорту, координатором роботи суб'єктів господарювання промислового сектору та відповідальним за їхні коопераційні зв'язки з країнами СНД.

Сьогодні, аналізуючи двадцятирічний розвиток нашої країни, пан Урчукін з сумом констатує: Україна так і не спромоглася відновити повноцінну життєдіяльність своєї промисловості – тієї галузі, яка є основою прискореного розвитку економіки та країни в цілому. За роки незалежності втрачено цілі наукові школи, стратегічні для економіки підприємства, кадровий потенціал кооперації тощо.

Причиною такого економічного стану він називає безсистемність державної політики, суть якої полягає у поточному проїданні фінансових ресурсів та невмінні працювати на перспективу. «Ефективних системних підходів, комплексних планів у діях державних мужів за останні два десятка років не було. Переважали здебільшого політичні проекти, а про науково-технічний прогрес думати було нікому. От і дожилися, що сьогодні імпортуємо ту продукцію, яку в змозі виробляти самі! Україна перетворилася на сировинний придаток розвинутого світу – експортуємо лише сировину, а імпортуємо готову технічно складну продукцію», – обурюється В.Урчукін.

Він переконаний: для того, щоб Україна досягла промислового рівня розвитку Німеччини, потрібні довгострокові, високоефективні державні програми з підтримки вітчизняного експорту продукції з високою доданою вартістю – машинобудування, авіа- й суднобудування, енергозберігаючого обладнання тощо. Запас радянської міцності, яка поки що тримає українську економіку за межами провалля, потрохи вичерпується, говорить Віктор Григорович. Тому потрібно негайно задіяти всі інноваційні підходи у структурній перебудові української економіки.

Роботі в УСПП Віктор Урчукін присвятив близько п'яти років. Пригадуючи настрої, які тоді панували в кулуарах Союзу, виокремлює дух економічної єдності, щире прагнення допомогти одне одному, врятувати коопераційні зв'язки та перетворити УСПП на локомотив експортної політики держави.

З 1997 року і до сьогодні Віктор Григорович займається популяризацією туристичних принад України, має власну туристичну фірму «УкрІнтур». Кілька років тому відкрив у собі талант письменника – пише книжки, в основному про козацтво. Так він прагне розкрити історію своїх пращурів, які були козаками.

Напередодні нашого славного ювілею Віктор Григорович, якого по праву можна назвати основоположником Союзу, бажає УСПП незламності духу, незгасної ділової енергії, мужності та наполегливості у відстоюванні національних інтересів власного товаровиробника та зміцненні коопераційних зв'язків всередині нашої держави. «Вірю, що вам це під силу. Щиро ваш – Віктор Урчукін».

Олеся Куриляк

«Гуртом відстоювати свої права значно легше, ніж поодинці»

На Сумщині, як і в більшості регіонів України, питання об'єднання підприємців в єдину команду набуло актуальності в середині 90-х років. Це був непростий період, адже в очах переважної більшості українців слово підприємця асоціювалося зі словами «спекулянт», «махінатор», «хапуга»... З іншого боку на бізнес, що тільки-но народжувався, чинили тиск фіскальні структури та відвертий рекет. Про те, що розвиток підприємництва в країні дозволить створити нові робочі місця, поповнить місцеві бюджети, надасть можливість покращити благоустрій країни, тоді мало хто замислювався.

...Олександр Іванович Папусь був одним із перших, хто зрозумів: альтернативи ринковим перетворенням не існує. Він сам в середині 90-х зазнав рейдерської атаки на власну, першу в Сумах приватну радіостанцію «Топ-радіо». Тоді він сміливо відстояв своє право на ведення підприємницької діяльності і вирішив ініціювати процес об'єднання бізнесменів середньої ланки в громадську незалежну

В. Урчукін є також автором десяти незмінних заповідей підприємця. «Бути прикладом для своїх колег, з якими ти працюєш; йти в ногу з часом, тобто постійно генерувати ідеї та розвивати інноваційне мислення; підвищувати свій юридичний статус, бо розкрита сьогодні тобою інформація завтра може бути використана проти тебе; підтримувати своє та здоров'я своєї родини; розвивати здатність до об'єднання, бо лише в об'єднанні могутня сила, з якою будуть рахуватися» – ось головні принципи, які Віктор Урчукін вважає надзвичайно важливими для успішної підприємницької діяльності та яких дотримується сам. А ще серед його власних життєвих принципів – чесність, вічний потяг до науки та готовність завжди прийти на допомогу.

Олександр Папусь, голова Правління РВ «УСПП Сумщини»

На даний час торгова марка «Верес» є власником унікальної технології бурштинової інкрустації, яка дозволяє поєднувати живопис з різноманітними матеріалами, такими як сусальне золото, срібло, мідь, малахіт, бірюза тощо. За успішну роботу цього підприємства Олександр Івановичу в 1999 році було присвоєно звання «Кращий підприємець Сумщини».

Особливу увагу пан Олександр приділяв розробці стратегічного плану розвитку Сум, в якому підприємство було названо одним із пріоритетних напрямків. Вперше документ такого рівня, прийнятий на сесії міської ради, був підкріплений реальними бізнес-проектами з розвитку інфраструктури та комунальної сфери міста.

За його меценатства співак В. Куба став переможцем конкурсу «Червона рута», а гітарист Ю. Фомін - лауреатом міжнародних конкурсів. Олександр Іванович підтримав випуск 2-х компакт-дисків сумських виконавців «Пісні нашого двору», місцеву премію «Золотий мікрофон», яка протягом багатьох років вручалася кращим вокалістам Сумщини.

структуру. Адже гуртом відстоювати свої права значно легше, ніж поодиночі.

У підприємницьких колах Олександра Папуся тоді називали «камікадзе», бо розвиток виробництва з нуля здавався на той час справою безперспективною. А він уже мав «Топ-радіо», згодом йому вдалося організувати підприємство «Верес», яке спеціалізується на виготовленні ексклюзивної авторської сувенірної продукції з національним колоритом. Лише на «Вересі» було створено 50 робочих місць, 30 з яких отримали талановиті українські художники.

О.Папуть завжди вмів цікаво мислити. Коли до структури його телерадіокомпанії було передано в оренду один з центральних кінотеатрів міста, виникла необхідність заповнення вільних приміщень. І от на базі створеного там «Топ-клубу» почали проводити «Гусарські збори» - як данина історичним традиціям, оскільки на території нинішньої Сумської області в XVIII столітті знаходився Охтирський гусарський полк, де служив відомий поет Денис Давидов.

У 2001 році Олександр Іванович створив і очолив Підприємницьку раду Сумщини. Він зробив усе для того, щоб місцева влада дослухалася до думки підприємців. Через три роки Папусю запропонували посаду заступника міського голови з питань розвитку підприємництва та інвестицій міста. І він погодився, адже з'явився шанс втілити давні задуми у життя.

«Робота в мері дала можливість по-новому поглянути на розвиток підприємництва. Саме тоді в апараті міськвиконкому з'явилися нові підрозділи – відділ регуляторної політики та відділ сприяння розвитку підприємництва. Мені було надано максимальні повноваження для формування кадрового складу, визначення пріоритетів роботи. Команда на 90% складалася з фахівців віком до 30 років. Нині вони успішно працюють у різних владних структурах області, причому на керівних посадах», - розповідає О. Папуть.

Вивчати світовий досвід зберігання та утилізації побутових відходів О. Папуть їздив до Польщі та Австрії. В Італії він опанував навички реформування ЖКГ й управління громадським транспортом, а в Німеччині досліджував розвиток підприємництва та місцевого самоврядування. Тоді Олександр Іванович домовився з італійськими партнерами про залучення інвестицій у модернізацію житлово-комунального господарства міста. Зокрема вдалося реалізувати такі проекти, як «Вуличне освітлення», «Вода», «Компобут» тощо. «Але «політичні доцільності» тих часів звели нанівець всі наші напрацювання і виявились непотрібними. Жоден з аналогічних проектів у Сумах досі не реалізований», - із сумом констатує Папуть.

Робота в структурах влади та громадських організаціях дала можливість амбітному підприємцю по-новому глянути на перспективні горизонти своєї подальшої роботи. Так у 2005 році виникла ідея створення українсько-литовської енергосервісної компанії «Кастраде-Еско». Нині підприємство успішно реалізовує ряд інвестиційних проектів в сфері енергозбереження на основі сучасних інноваційних та енергоефективних технологій.

Де б не працював лідер сумських підприємців, які державні посади б не займав, О.Папуть завжди надавав і надає підтримку талановитим спортсменам, музикантам, співакам, народним умільцям. Він і сам колись був учасником вокально-інструментального ансамблю, керівником духового оркестру, чемпіоном області з волейболу й великого тенісу, тому добре розуміє необхідність допомоги талановитим людям.

Нині Олександр Папуть – один із найактивніших діячів Українського союзу промисловців та підприємців. Регіональне відділення УСПП Сумщини він очолює з 2006 року. За поданням УСПП у 2008 О. Папуть був нагороджений орденом «За заслуги» III ступеню.

Не заперечуючи заслуги попередніх керівників УСПП, він наголошує, що лише за керівництва А.Кінаха парадигма європейського принципу управління за напрямками «влада – бізнес – громадськість» почала реалізовуватися. Достатньо згадати діяльність Антикризисної Ради, згодом Економічної Ради при УСПП, до складу якої входять провідні вчені, експерти, бізнесмени.

«УСПП є громадською структурою, ефективність та професійність якої є бездоганною. Іншим громадським організаціям, та й політичним партіям, варто брати з неї приклад», - наголошує О.Папуть.

В Європарламенті створена група на підтримку України

На початку липня 2011 року в Європейському парламенті створено групу на підтримку євроінтеграції України, до якої ввійшли представники всіх фракцій європейських партій. Координатором групи призначено євродепутата від Республіки Польща Павла Залевського.

Група європарламентарів на підтримку євроінтеграційних прагнень України буде тісно співпрацювати з міжфракційним депутатським об'єднанням Верховної Ради України «Європейський вибір», співголовою якого є Анатолій Кінах. Сфера взаємного інтересу – адаптація українського законодавства та норм життя людей до вимог Євросоюзу. Українські та європейські депутати також мають намір сприяти успішному завершенню переговорів між Україною та ЄС щодо підписання угоди про асоціацію і зону вільної торгівлі.

У рамках міжпарламентської співпраці України та Європейського Союзу буде створена спільна експертна група, яка працюватиме над розробкою і реалізацією Національної програми з підготовки України до асоційованого членства в ЄС, необхідної для гармонізації української економічної, політичної й правової системи з європейськими нормами.

Відчиняються ворота африканського ринку

Республіка Сенегал зацікавлена у співпраці в агропромисловій сфері, рибному господарстві, текстильній і гірничодобувній галузях та сфері телекомунікацій і новітніх технологій. Про це в УСПП заявив Державний міністр-міністр закордонних справ Сенегалу Мадіке Ніянг.

На переконання Мадіке Ніянга, перешкодою на шляху зміцнення економічного партнерства з Україною є численні іноземні посередники. Тому сенегальські ділові кола рішуче налаштовані на встановлення прямих бізнес-контактів з українськими партнерами, підписання угоди між УСПП та Сенегальською торгово-промисловою палатою і Спілкою підприємців Республіки Сенегал.

«Україна відкрита для співпраці з країнами Західної Африки, в тому числі із Сенегалом. На сьогодні потенціал українсько-сенегальського торговельно-економічного партнерства використовується несповна. Переконалий, результати двостороннього співробітництва можуть бути набагато більшими, тим більше що в Україні та Сенегалу на сьогодні є всі можливості вести торгівлю на основі міжнародних норм та правил», - вважає президент УСПП Анатолій Кінах.

Співголови міжфракційного депутатського об'єднання ВРУ «Європейський вибір» Анатолій Кінах та Іван Плющ, голова Європарламенту Єжи Бузек, депутат ЄП Павло Залевський

Арабський світ зацікавився нашими фармацевтичними можливостями

Група арабських бізнесменів з Єгипту, Палестини та Саудівської Аравії готові зробити інвестиції в українську економіку. Зокрема, найближчим часом вони мають намір відкрити в Україні підприємство з виробництва ліків, яке відповідатиме всім міжнародним стандартам в галузі медицини.

«Розвиток медицини входить у пріоритетні завдання нашої держави. Україна на 65-70% залежна від імпорту медикаментів, тому потужність внутрішнього ринку лікарських засобів дуже актуальне питання. УСПП готове долучитися до реалізації цього проекту, сприяти у вирішенні проблемних питань у дозвільній системі, земельних відносинах, запропонувати дієву систему корпоративної безпеки», - зазначив у ході зустрічі президент УСПП А. Кінах.

В УСПП арабським бізнесменам запропонували звернути увагу на український агропромисловий комплекс, переробну й легку промисловість, машинобудування, відновлювальну енергетику. Деякі з цих галузей, відповідно до нового податкового законодавства, яке вступило у дію на початку 2011 року, на десять років звільнені державою від сплати податку на прибуток.

УСПП став партнером промисловців Вірменії

З метою розширення довгострокового торговельно-економічного співробітництва, створення сприятливих умов для взаємовигідної інвестиційної співпраці українські та вірменські ділові кола уклали договір про партнерство. Відповідний документ підписано в ході українсько-вірменського бізнес-форуму.

Перед Вірменією, як і перед Україною, стоїть завдання модернізації економіки, підвищення її конкурентоспроможності, розвитку транспортної інфраструктури, посилення інноваційної політики тощо. Володіючи потужним науковим і промисловим потенціалом, Україна готова брати участь у розбудові транспортної інфраструктури Вірменії, співпрацювати в аграрному секторі, хімічній та металургійній промисловості, в енергетичному машинобудуванні, галузі фармацевтики.

Нині існують всі умови для українсько-вірменської співпраці в транспортній сфері, починаючи від розбудови сучасних автомобільних доріг з півночі на південь Вірменії та будівництва залізничної магістралі «Вірменія - Іран». Україна володіє всіма можливостями активної участі в даних проектах, включаючи поставку металопродукції, рухомого залізничного складу та продукції машинобудування, які за своєю конкурентоспроможністю, технічним і технологічним рівнем виробництва не поступаються іноземним аналогам.

Україна націлена на партнерство з Лаосом

Ділові кола України готові посилити економічну й інвестиційну співпрацю з Лаосом, брати участь у розвідці й видобутку родовищ корисних копалин. Мова йде про довгострокове, взаємовигідне партнерство, яке може стати поштовхом до збільшення обсягів торговельно-економічної й інвестиційної співпраці обох країн. Про це йшлося в ході перемовин з віце-прем'єр-міністром, міністром закордонних справ Лаосу Тхонглуніном Сісулітом.

Інтерес українського бізнесу в Лаосі становить співпраця в енергетичній сфері, гірничодобувній промисловості, агропромислому комплексі. «Україна володіє великим науковим й кадровим потенціалом у сфері георозвідки, має значний досвід видобування корисних копалин і реалізації масштабних геологічних проектів. А Лаос, як відомо, славиться своїми багатими покладами природних ресурсів. Тому в нас є всі шанси побудувати взаємовигідну, довгострокову співпрацю», - сказав президент УСПП А. Кінах.

Нині в Лаосі працює компанія «Онікс» - поки що єдине українське підприємство, яке вже провело дослідницьку роботу лаоських надр і готове розпочати будівництво копальні з видобутку золота. Віце-прем'єр-міністр, міністр закордонних справ Лаосу позитивно оцінив таку пропозицію українських ділових кіл і сказав, що Лаос готовий до інвестиційної співпраці з Україною в галузі гірничодобування.

Запрошуємо до співпраці з програмою SIPPO

SIPPO (Swiss Import Promotion Programme) – це швейцарська програма підтримки імпорту. Вона працює в рамках організації OSEC (www.osec.ch), швейцарського бізнес-об'єднання, яке фінансується SECO – швейцарським міністерством економіки, і виконує його доручення, одне з яких реалізується програмою SIPPO – підтримує іноземних товаровиробників. Головний офіс SIPPO знаходиться в Цюріху.

Україна є однією із пріоритетних країн, на які поширюється ця програма, і другим за значущістю після Росії партнером для Швейцарії.

Підтримка українських товаровиробників здійснюється за такими напрямками:

- металообробка, електротехніка, електроніка;
- дерево, деревообробка, вироби з дерева;
- продукція народного промислу, ручна робота;
- текстиль;
- інтернет-технології, розробка програмного забезпечення.

Програма передбачає розміщення українських товаровиробників на корпоративному виставочному стенді SIPPO під час проведення профільних виставок Європи: щорічна виставка Fruitlogistica у Берліні (фрукти, овочі), Hannovermesse (загальні виробничі напрямки), Swisstech (швейцарська виставка високих технологій, проводиться один раз на два роки, найближча — в 2012 році), MIDEST у Парижі (осіння виставка з субконтрактингу), SEBIT в Німеччині (інтернет і IT), виставка з будівництва BAU у Мюнхені й швейцарська будівельна виставка Swissbau.

Зацікавленість швейцарської сторони полягає в тому, що в особі запрошених українських виробників швейцарські і європейські компанії отримують постачальників більш дешевої, ніж європейська, продукції, яка має адекватну якість. Інтерес українських фірм ще більш очевидний — це унікальна можливість заявити про себе на зовнішньому ринку або розширити обсяг вже існуючого експорту.

Український виробник може стати учасником SIPPO за таких умов: підприємство має бути приватним; за масштабами — малим чи середнім з чисельністю працівників від двох до сто п'ятдесяти осіб; на момент заявки підприємство має експортувати до 20-30% своєї продукції в європейські країни; хоча б один із двох співробітників, що відправляються на виставку, повинен вільно володіти німецькою або англійською мовами.

Після отримання заявки на участь у виставці куратор з Швейцарії відвідує підприємство та ухвалює кінцеве рішення щодо його участі у

Виставка Interzum (вироби з дерева)

SIPPO є не звичайним посередником між організаторами виставок та потенційними експонентами. Окрім того, що програма надає субвенції щодо витрат на виставкову площу та проживання, вона є справжнім помічником для українського підприємця у сфері європейського бізнесу. Експерти SIPPO проводять підготовчу роботу із залучення на свої стенди потенційних замовників для українських виробників (з власних баз даних та баз даних SIPPO), активно працюють з відвідувачами стендів - надають інформацію про виробника, рекомендують його як надійного партнера, надають професійні рекомендації щодо стратегії продаж та залучення нових замовників.

13-16 вересня 2011 року Україну відвідає експерт SIPPO з галузі текстилю, легкої та швейної промисловості. Візит приурочений до тематичної виставки, що проходить в експоцентрі «КиївЕкспоПлаза».

Підприємці, які зацікавлені взяти участь у відповідних міжнародних виставках, матимуть змогу скористатися присутністю експерта SIPPO в країні і оперативної, за умови відповідності всім критеріям відбору, отримати погодження на участь у проекті.

Валентин Запорожук, віце-президент УСПП, президент групи компаній «Провіант»

За минулий рік оборот групи компаній «Провіант» склав понад 30 млн. євро. Інвестиції у модернізацію виробництва становили близько 15 млн. євро. За перше півріччя 2011 року компанія отримала виручку у сумі 20 млн. євро і інвестувала понад 15 млн. євро. Закінчити рік «Провіант» планує з 45 млн. євро доходу, а загальна сума інвестицій в покращення виробничого циклу та розширення своїх експортних можливостей складе 30 млн. євро.

Нещодавно компанії присвоєно інвестиційний рейтинг BBB+, що свідчить про високу фінансову стабільність «Провіанту», його кредитоспроможність та стійкість до світової економічної кон'юнктури.

програми. Згодом підприємство отримує запрошення, формуляр учасника й рахунок на оплату реєстраційного внеску (у суму внеску входить участь у виставці й проживання двох людей від підприємства на час проведення виставки).

Сума реєстраційного внеску коливається від 1500 до 1700 євро залежно від виставки. Сюди входить обладнана виставкова площа (близько 6 кв. м на кожного експонента); проживання для двох людей від компанії на увесь час виставки. SIPPO також забезпечує представникам компаній візову підтримку.

Третього жовтня 2011 року у Києві SIPPO проведе семінар. Участь в ньому безкоштовна. Попередній запис на семінар можна здійснити, надіславши на адресу prokhorovy@gmail.com заявку з поміткою у темі листа «Кандидатура SIPPO».

Більше інформації можна дізнатися на сайті www.sippo.ch. Представник програми SIPPO в Україні - Юрій Прохоров (моб. +380 50 410 28 68, факс: +41 21 965 62 37, ел. пошта: prokhorovy@gmail.com). Адреса: вул. Паньківська, 27/78, офіс № 84, Україна, 01033 Київ.

«Я фанат своєї справи»

Наприкінці липня група компаній «Провіант», до складу якої входить член УСПП – Ічнянський молочно-консервний комбінат, відзначила своє 5-річчя. Промислово-підприємницька спільнота України вітає свого товариша з ювілеєм, а «Вісник УСПП» розповідає про здобутки й досягнення «Провіанту», його керівника, який за доволі короткий період зумів, незважаючи на кризові явища, вивести компанію в лідери українських виробників та експортерів продовольчої продукції.

Президент групи компаній «Провіант», віце-президент УСПП Валентин Запорожук є сучасним менеджером з доброю репутацією та великим багажем знань. Він постійно дбає про підвищення свого професійного рівня та кваліфікації своїх колег, адже керується таким принципом управління – побудувати систему так, щоб, незалежно від зміни керівництва, підприємство працювало і давало добрі фінансові показники.

«Економічний успіх групи компаній «Провіант» полягає у тому, що ми постійно реінвестуємо отриманий прибуток у подальший розвиток підприємств і орієнтуємося на кращі європейські стандарти. Наша стратегія – це відкритість і прозорість. Власне, цей девіз і є запорукою доволі високої на сьогоднішній день конкурентоспроможності підприємств, що входять в «Провіант», - розповідає пан Запорожук.

Компанія – яскравий приклад того, як можуть працювати внутрішні українські інвестиції. На отримані кошти закуповується високотехнологічне обладнання з переробки й виробництва сільськогосподарської продукції, кошти інвестуються в нові технології. «Провіант» давно визначив для себе основний критерій роботи: продукція, яку він випускає, має бути якісною, а для цього потрібна краща сировина і сучасне обладнання. Такі підходи задовольняють іноземних партнерів, які отримують високоякісну продукцію, тому готові поділитися передовими технологіями.

В структуру групи компаній «Провіант» входять виробники сільськогосподарської продукції та переробні підприємства, флагманом яких є Ічнянський молочно-консервний комбінат. Він розташований в сусідстві з Київською областю – на Чернігівщині. Саме тут ТМ «Ічня» закуповує молоко у великотоварних фірм, які працюють в автоматичному режимі доїння корів. Принцип такий: до вимені корови

під'єднується доїльний апарат, і молоко, не стикаючись з повітрям, потрапляє в холодильник, де охолоджується в окремих герметично закритих і дезінфікованих ємностях. З них, знов без доступу повітря, молоко перекачується в спецтранспорт, який доставляє його на підприємство. Такий технологічний цикл з подальшою перевіркою у сертифікованих лабораторіях дає впевненість у високій якості подальшої продукції.

Понад 70% виготовленої продукції тривалого зберігання – «згущонку» й молоко – група компаній «Провіант» експортує у 30 країн Азії, Африки, Австралії, США і Європи. У короткострокових планах – розпочати експорт зернових.

«Ми беремо активну участь у рейтингових міжнародних конкурсах і виставках Росії, Середньої Азії, ОАЕ, ПАР та інших регіонів світу. Спілкування із зовнішнім середовищем надає стимул рухатися вперед. Часто опиняємося на них єдиними представниками з України. Нами цікавляться, нас впізнають, а, отже, дізнаються і про Україну», - говорить Валентин Анатолійович.

Валентин Запорожук є активним громадським діячем. Він – депутат обласної Чернігівської ради, віце-президент УСПП з питань розвитку агропромислового комплексу. За його ініціативи в УСПП обговорюються найбільш гострі проблеми, які блокують вільний розвиток сільського господарства та переробної сфери, розробляються пропозиції до законопроектів, відпрацьовуються шляхи підвищення конкурентоспроможності української аграрної та молочної продукції.

«Сучасний підприємець повинен не лише прагнути максимального прибутку, а й нести соціальну відповідальність перед своїми працівниками та зовнішнім світом. Я це чітко розумію і намагаюся всіляко сприяти розвитку корпоративного духу компанії. Для мене головне, щоб людина приходила на роботу з гарним настроєм і з таким же поверталася додому. Нині у нас працює понад 400 людей. Рівень зарплати - вище середнього. У нас хороша професійна команда, яка має багато амбітних планів на майбутнє і є справжнім фанатом своєї справи», - пишається Валентин Запорожук.

Підготувала Олеся Куриляк

Пропонує бізнесова осінь

Вікторія Будівська, керівник туристичної компанії «Країна У»

Традиційно до поняття «бізнес-туризм» ми відносимо підбір готелів у зручних місцях проведення бізнес-подорожі, бронювання авіа- та залізничних квитків, оформлення виїзних документів, оренду конференц-залів та тимчасових офісів тощо. Звичайно, всі ці послуги для організації бізнес-подорожі може самостійно організувати топ-менеджер чи референт компанії.

Але якщо ми прагнемо йти в ногу з часом та світовим бізнес-середовищем, кожну справу треба віддати фахівцям. Фаховий туристичний оператор може запропонувати будь-яку бізнес-подорож з меншими витратами фінансів, часу та зусиль. Окрім того, він має потурбуватися про творчий бік справи, передбачить непередбачене, виконає роль гаранта успішної поїздки.

Власне, так і ви никла ідея проекту «Study & Health», цільовою аудиторією якого є топ-менеджери, власники компаній, керівники департаментів, фахівці тощо. Вони постійно навчаються, вдосконалюють свої професійні навички, позаяк від їхнього професіоналізму

До речі, Ічнянський молочно-консервний комбінат чотири останні роки поспіль нагороджувався на Міжнародній виставці «ПродЕкспо» в Москві золотою медаллю за продукт «Молоко згущене з цукром». А на найбільшій в Азії 15-й Міжнародній виставці-форумі (Gulfood 2010, Дубаї) продукція торгової марки «Ічня» отримала нагороди за кращу якість продукту.

Важливою складовою успішної роботи «Провіанту» є соціальне устремління компанії - допомога дитячим садочкам, інтернатам і школам невеликих міст та районних центрів Чернігівської області, сприяння місцевій владі у реалізації культурно-освітніх програм регіону, підтримка малозабезпечених сімей, розвиток корпоративної культури на підприємствах тощо.

Вікторія Будівська, керівник туристичної компанії «Країна У»

Ми допоможемо вам організувати групову поїздку на свято молодого вина Божоле, винними дорогами Бордо (Бордо, Аркашон, Коньяк), на спадок савойських герцогів (Верхня Савойя, Евіан, Леман, Аннесі), у похід за бретонським золотом, в країну рожевих фламінго – Прованс, в Тоскану на машинах марки «Альфа-Ромео», на першу міжнародну жіночу регату крейсерських яхт до Туреччини, прогулянку на катамарані і яхтах на Балеарські острови (Майорка – Ібіца) і так далі.

Наші контакти:
Туристичний оператор «Країна У»
м. Київ, вул. Саксаганського, 53/80,
оф. 16-А
тел.: (+380 44) 501-59-94,
(+380 44) 223-42-97
www.country.com.ua

залежить успіх компанії. Як правило, вони дуже зайняті і не мають часу для себе. Саме тому проект «Study & Health» об'єднує навчання з оздоровчою програмою. Наприклад, у Франкфурті навчання поєднується з діагностикою, в Італії, Франції, Швейцарії та Австрії – з глибоким SPA та оздоровчими й лікувальними термальними процедурами.

Для українських фахівців, які потребують нових сучасних знань, ми виділили такі напрямки:

1. Юриспруденція: лекції відомих і заслужених юристів, семінари та конференції. Країни проведення - Бельгія, Швейцарія, Люксембург.

2. Фінанси і економіка (макроекономіка). Країни проведення - Великобританія, Швейцарія, Німеччина.

4. Транспортна система та зв'язок – у Китаї, Великобританії, США, Франції, Нідерландах, Еквадорі, Південній Кореї, Колумбії, Індії.

Є пропозиції для фахівців за такими напрямками - архітектура, паливно-енергетичний комплекс, сільське господарство, харчова промисловість, фармацевтика, машинобудування, хімічна промисловість, кольорова металургія, персонал.

Тож осінь-2011 може для вас ознаменуватися поїздками до країн, які, за традицією, є найбізнесовішими в світі. Уявіть поєднання насиченого навчання із вечірніми прогулянками алеєю із золотистим листям у королівському Гайд-парку Лондона, ранковою пробіжкою Централ-парком у Нью-Йорку, ланчем під кронами жовтого листя Гінкго Білоба у Піднебесній. Ефективно спланований графік бізнес-поїздки може перетворити кілька днів робочої поїздки на максимально корисну подорож.

Родзинкою сезону є нові тематичні креативні insentiv-тури, які найефективніше сприяють розвитку і процвітання компанії. Пригодницький туризм та insentiv-тури в рамках закордонної корпоративної поїздки – це якісно нова форма проведення активного корпоративного відпочинку і заохочувальних дилерських insentiv-програм. У незвичайних умовах перебування в новій країні перетворення групи спільно працюючих людей на команду відбувається спонтанно, під впливом обставин.

Найпопулярнішими insentiv-турами нині є такі:

- корпоративний трекінг у Непалі;
- «Балканський кінофестиваль» (з відвіданням батьківщини Еміра Кустуриці та за участі дилерів і відомих режисерів Сербії);
- корпоративний «Музичний фестиваль» за участю Горана Бреговича та його музикантів;
- трекінг у В'єтнамі;
- сходження на Олімп і вітрильна регата на Егейському морі в Греції;
- комбінований тур в Ірландію;
- пригодницький тур до Фінляндії «Подорож до Лапландії»;
- «Термальний та озерний рай – Словенія»;
- тур до Нової Зеландії «Північний острів»;
- клубна Wellness-програма в Швейцарії «З життя імператора».

Будучи вашими партнерами, готові вислухати всі побажання і втілити в життя таке, чого ви ще ніколи не бачили і лише про це мріяли.

Тернопіль отримає інвестиції та робочі місця

Кількість нових робочих місць у Тернополі незабаром збільшиться щонайменше на 500. Польські та американські інвестори, які на запрошення керівника регіонального відділення УСПП Василя Чубака нещодавно відвідали Тернопіль, планують розпочати тут виробництво стелажного обладнання. Іноземних підприємців зацікавили колишній Тернопільський фарфоровий завод та комплекс «Галицький ринок», розташований біля торгово-розважального центру «Подільняни».

За словами В. Чубака, орієнтований обсяг інвестиції сягне 20 мільйонів євро. За прогнозами фахівців продукція заводу користуватиметься попитом як на вітчизняному ринку, так і в значній мірі стане об'єктом експорту в країни Європи та Азії. До продукції цього виробництва вже виявили свою зацікавленість представники великих вітчизняних мережевих супермаркетів.

«Будівництво у Тернополі такого заводу є великим позитивом для економіки міста. Сподіваюся, що наша співпраця з американською компанією «EDEN», що спеціалізується на виробництві стелажного обладнання, дасть добрий результат і через короткий час його відчує кожний тернополянин. Адже, це створення нових робочих місць, збільшення поступлень до місцевого бюджету і добрий приклад для інших інвесторів», - каже голова Тернопільського РВ УСПП.

Кошти на реставрацію роялю зібрані зусиллями УСПП

Ділова громада Закарпаття збрала кошти на ремонт рояля ужгородської дитячої музичної школи 1 імені П.І. Чайковського. На благодійні рахунки надійшло понад 40 тисяч гривень. Рояль капітально відремонтували у Чернігові на спеціалізованій фабриці і передали керівництву та дітям школи.

«Це дуже важлива подія для життя школи, оскільки всі показові виступи, усі концерти відбувалися з участю саме цього музичного інструменту. У зв'язку з цим особливу подяку хотілося б висловити Маргариті Мощак, завдяки якій відбувся збір благодійних коштів», - зазначив директор Школи Степан Ясницький.

«Допомога з реставрацією роялю в музичній школі - гарний приклад відродження уваги громади міста до об'єктів культури», - розповідає М. Мощак. Ідея з таким подарунком ужгородській музичній школі виникла в команді однодумців, яка і раніше спільно втілювала благодійні проекти: це підприємці Роберт Горват, Ігор Баран, Олександр Шпенник, депутати обласної ради Віктор Трикур, Володимир Чубірко, Володимир Смоланка, Михайло Качур, Юрій Переста та інші. «Хочеться висловити величезну подяку усім цим ужгородцям за їхню небайдужість і сподівання на подальші спільні благодійні проекти», - підкреслила голова Закарпатського РВ УСПП.

